

1

Chwa - ł - my Cię Pa - miet - śla - w - my Cię

chę - mie, go - dzie - nes jest wci - ąż u - wie - łbie - ń

2 Sławimy Twoją miłość,
co Ciebie skłoniła,
bys, Panie, za nasze zmał grzechy.

3 Sławimy moc Twoją,
Spełniłeś Swoje dzieło
i siedzisz po prawicy Ojca.

4 Sławimy Twoją wierność,
co ciągle jest nowa,
aż nas w Swoją wspaniałość wprowadzisz.

2

W' świą - ty - ń. Two - je! Pa - nie nasz.
Cześć, chwa - łę o - dda - je - my Ci.

Twą mi - łość wy - śla - wia - my
w Twym Du - chu u - wie - łbia - my

przy - by - łeś tu u - ni - zyc się, wy -

pe - łnić aż do ko - nieca w po-

ko - rze wo - łę O - jca.

2. O, Zbawco, święte życie swe
w ofierze sam złożyłeś.
Cierpliwie niosłeś grzechy wsze
i boleść sam znosiłeś.
W modlitwie Twój usłyszał Bóg
żarliwe To wołanie:
„Twoja wola niech stanie!”

3. Baranku, drogie życie Swe
bez zmyły, doskonałe
jak wdzięczną woń na krzyżu tam
dla Ojca Sam oddałeś.
Niech pieśń Ci brzmi
ku wiecznej czci,
żeś przez swe poświęcenie
wyjednał nam zbawienie.

Bo - że, Cie bie wy - zna - je - my.

część i chwa - le o - dda - je - my, u - wie -

bia - my wie - lkość Twoją. Po pra - wi - cy.

na Twym tro - nie sie - dzi Syn Twój wy - wy -

On jest Pa - nem wszy - stkich nas.
 zszO - ny.

Ach, któż mo - że chwa - lić

4

go - dnie, wie - lki Bo - że, tu - ta!

Cię? O' do - bro - ci Twojej o - dwie - cznej

swia - deża dzie - la wszy - stkie Twoe. Chwa - ly

2. Panie, Tyś eżcią uwieńczony,
 w chwale Ojca wystawiony,
 Nam zaś dany Święty Duch,
 On prowadzi do wieczności,
 do cudownej wspaniałości,
 gdzie królujesz, Panie nasz.

3. Tobie Jezu cześć i chwała,
 po wsze czasy będzie brzmiała,
 nieprzerwanie z naszych serc,
 Teraz jeszcze tu w słabości,
 lecz niedługo we wieczności
 go dzień jesteś przyjąć cześć!

go-dzien je-steś Ty! Bło-go te-mu, kto

Cię czci. Bło-go te-mu, kto Cię czci.

2. Ach, któż zgłębi Twoją miłość
i niezmiernej łaski czyn?

Uwolniłeś nas od winy
za nas zmarł Twój miły Syn.
Chwały godzien...

3. Twoją wierność i cierpliwość
któż tu pojmie, Boże nasz?

Choć zapomni matka dziecię,
Ty wciąż Swych w pamięci masz.
Chwały godzien...

4. Kto Twą wielkość zbadać może
i dogłębnie poznać Cię.

Kto wie, jakim jesteś, Boże
i kto wnuknie w myśli Twe?
Tak, godziłeś chwały Ty!
/: Błogo temu, kto Cię czci! //

5

Twe i-mię. Je-zu, nie-zrów-

na-ne po-cie-chy po-lne jest i

łask, a-mio-ty ko-mie się sda-

mia-ja Twej chwa-ty po-dzi-wia-jąc

blask, Bo - sko - ści pe - łną je - stes

Ty i w To-bie do - pe - łnie - ni - smy.

2. Tyś dla nas wszystko: wykupienie,
moc, mądrość, światło, siła wraz;
Tyś jest powodem wszystkich czynów,
co łaska Twoja sprawia w nas.

Co mamy, czym staliśmy się: —
znajduje w Tobie źródło swe.

3. Nieporównana miłość Twoja
tu uzupełnia wszelki brak,
strumieniem i w trosce i niedoli
od Ciebie sływa szkodrze tak,
Gdy nam odmawiasz czegoś Ty,
to w tym ukryty cel Twój tkwi.

4. I choćby wszystko się zmieniło,
świat nie da nam spoczynku, nie!
Tyś tylko pełnią błogosławieństw,
czyż można z czynis porównać Cię?
Bogactwem naszym stałeś się;
Na wieki posiadamy Cię.

6

Sła - wa, chwa - ło, u - wie - łbie - nie,
mi - ło - wa - ni

moc, mą - drość, część i wy - wy - zsze - nie,
za - no - sza dzię - kę - nie - nie w da - ni,

nasz Po - je - dna - wco, Je - zu, brzmia,
Ba - ra - nku, za o - fia - re Twą.

Po - sze - dłeś za nas w grób: już

prze - je - dna - ny Bóg. Wszy - stkie grze -

chy o - my - łeś Ty w Swej świę - tej krwi,

przed Bo - giem czy - ści je - ste - śmy.

7

Ba - ra - nku. Ty nie - wi - my
u - ma - rłeś za nas wi - nnych.

na krzy - żu za - wie - szo - ny,
ze - ło - ny i wzga - rdzo - ny.

By - li - śmy bez po - cie - chy, po -

nio - słeś wszy - stkie grze - chy, Cześć

Ci wy - sta - wio - ny Je - zu!

2. Ty za nas tak cierpiałeś,
nas z Bogiem pojednałeś.
Zbawienie wywalczyłeś
i łaską uwienczyłeś.
Więc wszyscy się cieszymy
z pieśniami radosnymi
przed Tobą, sławiony Jezu!

8

Sło - wo. Tyś jest od wie - czno - ści
Wszy - stko, co jest we wsze - chświe - cie.

świa - tłem i mi - łość nam. Wszy - stko - jest przez
jest wspa - nia - łym dzie - łem Twym.

Cie - stwo - rzo - ne i dla Cie - bie spra - wio - ne.

2. Ty masz we wszystkim pierwszeństwo.
Tobie stworzenie wszelkie
nieśie wciąż błogostawieństwo.
współ wzdycha, bojeje,
Amen, woła lud zbawiony
przez Twą krew wykupioną.

9

Cie - rnió - wą ko - ro - nę wło - zo - no na

skro - nie Je - zu - sa, na - sze - go Wy - ba - wcy

2. Był bity, męczony,
od ludzi zelazony,
od Boga swego opuszczony.

3. To jest moja wina,
co Pana skłoniła
zbawienie wykonać z miłości.

4. Świętość nam dałeś,
dlatego cierpieć,
zbawienie grzesznikom przyniosłeś.

5. Niech brzmiał uwielbienie,
Cześć i wywyższenie
niech będzie Ci Panie na wieki.

10

Wy - sła - wiam Cię! Na zie - mię

tu zsta - pi - les, szu - ka - les mnie, od

smie - rel mnie zwo - łai - les, Włoc wi - dzę

ży - cie, wi - dzę, Je - zu, Cię, Wy -

śła - wi-am Cię! Wy - śla - wi-am Cię!

2. Wystawiam Cię! W ofierze się złożyłeś
i życie swe zgubionym poświęciłeś.
Więc widzę miłość, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

3. Wystawiam Cię! Krew za mnie Swą przelates,
na krzyżu grzechy moje wymazałeś.
Mam pojednanie, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

4. Wystawiam Cię! Pokojem obdarzyłeś
w sprawiedliwości sąd mój zakończyłeś.
Więc widzę łaskę, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię?

6. Wystawiam Cię! Zająłeś miejsce w niebie,
z tęsknotą pragnę widzieć w chwale Ciebie.
Nadzieję widzę, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

5. Wystawiam Cię! Choć jeszcze tu przebywam,
pokoju Twego z Tobą wciąż zazywam.
Mam pokrzepienie, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

7. Wystawiam Cię! Z wszystkimi wraz świętymi
niedługo już zabierzesz mnie z tej ziemi.
Radości błoga, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

O, Je - zu, Ba -
Po - sze - dź nas,
na - sz, za

ra - nku eny, grze - chy na -
w śmierć i grób, fia - rę two -

szc by - łeś Ty, nie - mi
ją przy - jął Bóg, z gro - bu

po - dwy - ższo - ny! Nie zgu - by
był wzbu - dzo - ny.

nam nie mo - że nieść! O.

Je - zu, dzię - ki Ci i cześć!

2. Twój zebrał się szeregłwy lud
złączony przy Twym Stole tu
zaproszon z Twojej miłości.
Przez kielich ten i chleba znak
Twą, Panie, śmierć głosimy wszak
i łask Twych obfitości.
Sumienia nie może gniesć,
o, Jezu, dzięki Ci i cześć!

12

My, O - jezu, Cię wie - lbi - my

i dzię - ki Ci wzno - si - my. Któ -

ry mi - lu - jesz nas. We wszy - stkich świę - tych

rzę - dzie - ta chwa - ła brzmieć już bę - dzie tak

dzis, jak i po wie - czny czas,

2. Któż serce Two zrozumie,
kto wnieść Twą miłość umie,
jesli nie dzieci Twe?
Nie mogą opowiedzieć,
ni o tym szczęściu wiedzieć
aniołów wielkie mnóstwa te.

3. Aniołów hufy w niebie
bez przerwy sławią Ciebie
i usługują Ci.
Lecz nie są dziećmi Twymi
i nie są kupionymi
za cenę Jezusowej krwi.

4. Tyś ludzi z świata wybrał,
za dzieci Swe ich przybrał,
choć w grzechach żyli wprzód.
Wyrwałeś ich z ciemności
ku cudnej Swej światłości
dla czczenia Syna Twego cnót.

5. Cześć oddajemy Tobie,
że nas Ty wzniesiesz Sobie
do wspałości Swej.
Jezusa tam ujrzymy
i miłość Twą pojmiemy
w radości wiecznej stawiać Cię.

13

Za - nie - smy Bo - gu dzię - kuy -
Ra - du - jmy się, gdyż do - broć

nie - nie, bo wcią - ła - ska - wym
Je - go, o - dwie - cznie trwa po

jest dla nas, U - sta - mi Cio i
wie - czny - czas,

se - rem sła - wmy, On bo - wiem Je - den

go - dzien chwal. Niech brzmi hymn chwa - ly ka - zdej

chwi - li, kto - ra w do - bro - ci Swęj nam dal -

2. Tyś wielki Boże naszą mocą,
w noc ciemną światłem jesteś Sam,
a przez cudowne dzieło Swoje
zbawienie wieczne dałeś nam.
My bez nadziei i bez Ciebie
uwikłaliśmy w grzechy się,
lecz moc i chęć wroga zniosłeś
i nas wybrałeś sam dla się.

3. Bez przerwy serce oraz język
powinny twój majestat cześcić
i sławę Twą wysoko wznosić,
ponad niebiosą wszelkie wzniesić.
Oblicze Twoje litości pełne
w czas każdy opromienia nas,
i na ramionach mocnych nosisz,
przedwieczny Boże, lud Twój wraz.

14

Pa - nie, tu zsta - ni - eś po -

je - dnać nas do O - jea wro - ci - eś,

tron za - ja - eś tam, Ku Bo - żej

eżci Twą wła - sno - ścią my, wciąż nas

tam w świą - ty - ni za - stę - pu - jesz Ty.
 Wie - czy - sta - ła - ska! Gdzie ta - ki Pan!
 Ja - ki dar do - szto - mny! Sze - zę - śli - wy stan!

2. Modlitwy przyjmujesz od świętych Swych,
za nich orędujesz, boś Kapłanem ich.
Oblicze Twe również zwraca się
teraz na Twych wszystkich,
którzy sławią Cię.
Twa wierna miłość, ofiara Twa
pokój nam przyniosła w tym świecie zła.
3. O, już powstań z tronu. Wybawco nasz,
własność weź kupioną, co w nagrodę masz.
Ona jest Twa, więc zawezwij ją.
do mieszkania Ojca
wprowadź z Sobą ją.
U Twojej prawicy nie spotka nas
smutek ani troska po wieczny czas

Prze - ży - cie - ży - les, Pa - nie, moc -
 wro - ga, drwin i trwóg, zba - wie - nie zna - le -
 zli - śmy i zna - mi jest nasz Bóg,

2. Nam pokój wywależony,
nas nie przeraża śmierć,
bo dla nas tu cierpiałeś,
Zwycięstwa wznosim pieśń!
3. Przykryła nasza wina
złożona jest w Twój grób.
Tym wiara się pociesza,
że nas nie zmoże wróg.
4. Odląć nie jest w stanie
od Twojej miłości nas
cierpienie, bój ni hańba.
Cześć Ci po wieczny czas!

Ja - ka bło - ga woń przy - je - mna.
Gdy Ba - ra - nek w Swej mi - ło - ści.

wznio - sta się z o - ła - rza wzy - ły.
swo - je cia - ło dał na krzyż.

Wznie - sła się z o - ła - rza wzy - ły.
swo - je cia - ło dał na krzyż.

We - dług wo - li -

O - jea swe - go wie - lkie dzie - ło spe - łnił sam.

O - jea swe - go wie - lkie dzie - ło spe - łnił sam.

2. Przez ofiarę swoją zgladził
nasze winy, złość i grzech.
Na pniu krzyża zawisł Jezus.
Boży sąd za grzesznych niesie,
miłość, łaskę Swą zwiastuje,
by do chwały Swoich wznieść.

2. Przez ofiarę swoją zgladził

nasze winy, złość i grzech.

Na pniu krzyża zawisł Jezus.

Boży sąd za grzesznych niesie,

miłość, łaskę Swą zwiastuje,

by do chwały Swoich wznieść.

3. Świętego, Sprawiedliwego
Boga w pełni uczcił Syn.
Rzekł Mu: „Bądź po mej prawicy”
Siedzi więc na wieki z Nim.
Ojciec dał Mu Jego chwałę,
my cieszymy się już w Nim.
4. Bogu, Ojcu, niesiem chwałę
za cudowną radę tę.
I Jezusa uwielbiamy
za największą miłość Swą.
Chwała, cześć i dzięki Temu
który wyniósł Cię na tron.

Pa - nie, Cie - bie o - ta - cza - my,
Zy - cie wie - czne i zba - wie - nie.

Twą śmierć ko - szto - wną o - gła - sza - my,
od wie - cznej śmie - ci u - wo - lnie - nie.

Twą śmierć ko - szto - wną o - gła - sza - my,
od wie - cznej śmie - ci u - wo - lnie - nie.

zwia - stu - je Two - ją mi - łość nam,
prze - nio - słeś w świa - łość wie - czną nas.

zwia - stu - je Two - ją mi - łość nam,
prze - nio - słeś w świa - łość wie - czną nas.

zwia - stu - je Two - ją mi - łość nam,
prze - nio - słeś w świa - łość wie - czną nas.

zwia - stu - je Two - ją mi - łość nam,
prze - nio - słeś w świa - łość wie - czną nas.

Ty da - les za nas tu krew

Swę na krzy - za pniu. Wie - my Zba-

wco dzie - ku - jem Ci, niech z se - rca brzmí

na wie - ki wie - czne chwa - la Ci!

18

Bo - ze, to Kto - ryś jest mi - ra - zy - skiem

to - ścia, wzywaj do Cie - bie pie - śni mkną,
do - ścia jest o - pie - wac do - broć Two - ą

Z la - ski Swej Tyś nam o - two - rzył

dro - gę do nie - bie - skich chwał.

tam na - dzie ja ży - wa da - zy,

tam jest nasz go - to - wy dział,

2. Mocy i miłości Boże,
część i chwałę niesiem Ci.
Kto Twą sławę głosić może?
Kto jest hojny jako Ty!
Miłość, dobroć, moc i łaska
dla nas połączyły się,
by kierować, błogosławić,
aż jutrenka zjawi się.

3. Wszelkie Swoje wspaniałości
dałeś nam z Jezusem wraz,
wnet do wiecznej On radości
przemienionych wzniesie nas.
Tam, gdy serca pałać będą,
widząc Jego piękność cna,
całkiem już poznamy miłość,
dobroć, moc i łaskę Twą.

Na Ba - ra - nku du - sze

na - sze spo - czy - wa - ją wiel - biąc Go.

Gdyż On wszy - stkie na - sze grze - chy

o - bmył Swo - ja świę - tą krwią.

20

Dzię - ki, O - jeże, Twój mi - żes w Je - zu - sie zgrze - chu

2. Szczęsne życie! Błogi pokój
nam przepelnia głębię dusz.
Tam, gdzie Święty Bóg spoczywa
my śmy przeniesieni już.

to - ści, ła - sce Twój i mo - cy wraz,
ści - eżki tak do Sie - bie zbli - żył nas.

3. Ma sumienie odpoczynek
dany nam po wieczny czas,
Gdyż krew Jego uczyniła
ponad śnieg bielczymi nas.

My grze - szni - cy wy - ku - pie - ni

4. Więc z pokojem Jego w sercach
idziem tu przez znój i trud.
Odpocznienie znajdziem w górze,
gdy w Baranka wędziem gród.

5. Tam też ujrzą nasze oczy
tego, kto miłuje nas.
Kto nas w łasce Swej prowadzi,
uszczęśliwia w każdy czas.

„Ab - ha” O - jeem Cie - bie zwie - my

6. Będą miłość Barankową
tam opiewać wiecznie ci,
których On wykupił drogą,
wciąż Mu wznosić hymny cześć!

Nam świa - de - etwo Duch Twój dał,

zes się dla nas O - jeem stał,

2. Ach, przekleństwem obciążeni
 leżeliśmy w grzechu śmie,
 w krwi Chrystusa uwolnienie
 dla nas z łaski stało się.
 W Synu odkupienie mamy,
 życie wieczne posiadamy.
 „Abba”, Ojczy, za to my
 cześć i chwałę wznosim Ci.

21

Twój Stoł wska - zu - je nam Twą

mi - łość, o nasz Pa - nie, prze - bła - gan

Bo - ży gniew i po - je - dna - ni-

smy. Ra - do - ści na - szej nie za-

smu - cie nie jest w sta - nie. tu

mi - łość ty - lko wi - dzi - my.

2. Przez chleb i kielich ten my jawnie obwieszamy
Twą, Panie, śmierć czekając Twego przyjścia dnia
i w niej pociechę tę dla siebie tutaj mamy,
że krew nas oczyściła Twa.

3. Zaskona rozdarta i niebo otworzone,
a życie i wspaniałość — dział nasz wieczny to.
Przekleństwem stałeś się, lecz przez nas zasłużonym.
W tym widzimy wielką miłość Twą.

4. Spłniesz dzieło Swe i wszedłeś w Swą świątnię
z krwią własną, i tam zawsze zastępujesz nas,
aż stamtąd przyjdiesz znów po Swą Oblubienicę,
by uciec ją po wieczny czas.

22

Ży - jesz Ty. Zwy - cie - żco mój!

Któż Twą śla - wę gło - sić mo - że?

Je - zu, nie ma na mnie win.

boś me grze - chy w gro - bie zło - żył.

Zy - jesz Ty - nie u - mrę ja.

Są - dem mym śmiercé by - ła Twa.

2. Żyjesz Ty, by dla mnie żyć.
Nie opuścisz mnie na wieki.
Mnie nabyłeś, aby skryć
w łasce Swej, miłości wielkiej.
Choć podnosi głowę wróg,
żyjesz Ty, wybawiasz z trwóg.

3. Żyjesz uwieczniony cześć,
Tyś niebiosą objął Sobą.
Ach, tęsknotę ukój mą,
abym już był w chwale z Tobą.
Gdy oblicze ujrzę Twe,
me pragnienia spełnią się.

23

Cześć, chwa - ła, sła - wa, dzie - ki

Ci, o, Je - zu, na - sze ży - cie!

Go - dzie - neś u wie - lbie - nia Ty! Któż

czei Cię na - le - ży - cie! Ty Je - steś
Ty po - je -

Na - jwy - ższe - go Syn, na tro - nie
dna - leś rze - czy wsze stwo - rzo - ne

Je - go sie - dzisz z Nim tam chwa -
przez Cię i dla Cię. O, bę -

ła u - wie - nczó - ny,
dłże wy - wy - ższó - ny!

2. Wyrzekieś dla nas niegdyś się
niebieskiej wspałałości,
przyjąwszy ciało oraz krew
dla grzesznych tu w niskości.
Tyś na ofiarę Siebie dał
i za nas się przekleństwem stał,
by zbawić, co stracone.
O, Łasko, nie ma równych Ci!
Za nasze grzechy zmarłeś Ty
z miłości niezgłębionej.

3. Bądź chwała, sława, dzięki Ci,
o, Jezu, nasze życie!
Godzieneś uwielbienia Ty!
Któż czei Cię nalezycie!
Tyś źródłem jest, co wiecznie trwa
i pełność czysty sercom da,
Tyś życia słońcem, Panie.
Już wnet wywyższysz nas do Się,
tam oczy nasze ujrzą Cię
w niezmiennym błogostanie.

24

Do Twe - go Sto - łu za - pro -
i ho - jne ła - ski Twej mi -

sze - ni, o - to - śmy, Pa - nie, wo - kół Cię
to - ści tu o - głą - da - my w śmie - ci Twej

I te - raz Two - ją śmierć gło - si - my: Do -

tknę - ła Cię za na - sze wi - ny, któ - reś na

za - wsze zgła - dzi raz. Swe wysys - stkie czło - nki.

na - sza Gło - wo, za - bie - rzysz wnet w Swym przy - jściu

zno - wu i wo - dpo - czy - nek wwie - dziesz nas.

2. Baranku Boży, na wesele
niebieskie zaproszeniśmy,
pielgrzymów hufy niezliczone
do domu wnet zgromadzisz Ty.
Nikogo nie brak, wszyscy będą
z radosnym w głos okrzykiem siędą:
„Ześ nas pojednał, chwala Ci!”
Od Boga jesteś uwieczniony,
przez wszystkich będziesz wywyższony.
Głodzienieś sławy jest i cześć!

25

O - je - że, pe - tnią Tyś mi - ło -
Szcze - ście, po - kój w se - rcu go -

ści, wie - rnym wciąż w do - bro - ci Śwej!
ści, gdy spo - czy - wa w ła sce Twojej.

Ła - ska - wo - ści! Zszedł Twój Syn.

by u - wo - lnić nas od win.

Mia-bysz w Sy - nu dać nam ty - le,

a nie my - śleć o nas mi - le?

2. W dzień i w nocy bez znużenia
wszystkich nas w opiece masz.

Nie bywamy opuszczeni,
wciąż Twa wierność strzeże nas,
Coż trudnego jest dla Ciebie?
Nic za wielkie, nic za mdłe.
I gdziekolwiek nas tu stawiasz,
tam Swą miłość nam objawiasz.

3. Wzmieniasz, kto zmęczony znojem,
wlewasz ufność w serca mdłe,
przez boleści, smutki, boje
w Swym pokoju wieszysz je.
Nieustanna chwala Ci,
cześć i dzięki, Ojcie, brzmi.
Co za łaska, gdy kto może
wielbić Ciebie tu i w górze!

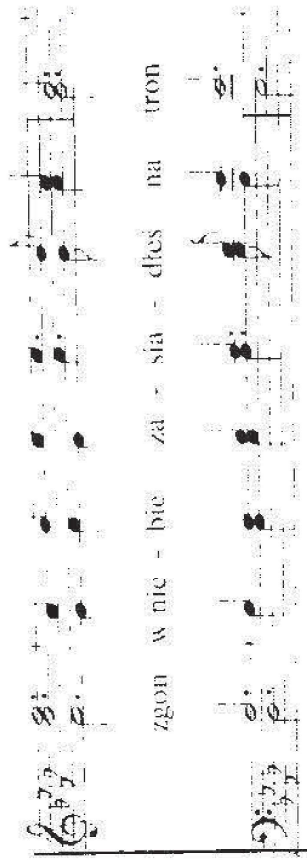
26

Ba - ra - nku Bo - ży, już w chwa - le u -

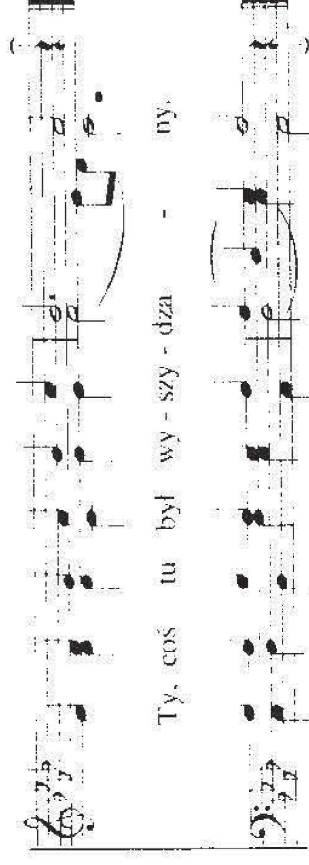
ko - ro - no - wa - ny, by nas po -

je - dnać, Tyś za nas był u - krzy - żo -

wa - ny, Po - mió - swszy -

zgon w nie - bie za - śla - dłeś na tron

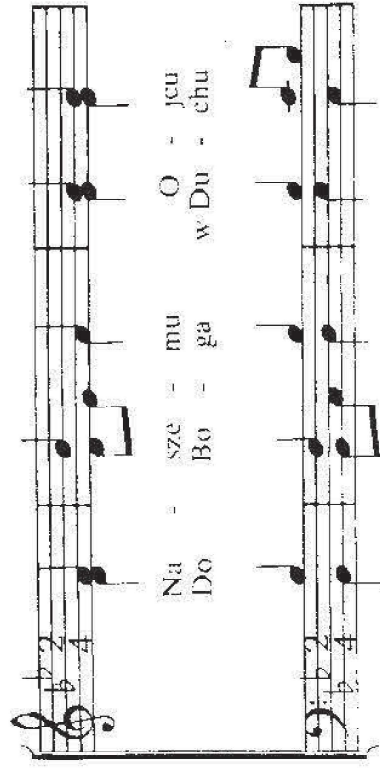
Ty, coś tu był wy - szy - dza - ny.

2. Ci, co w zasługi Twojej śmierci są przyobleczeni,
do Twojej świątyni są w Duchu Twym też wprowadzeni,
by Tobie wzniesić
chwałę należną i cześć,
że są ze świata kupiceni.

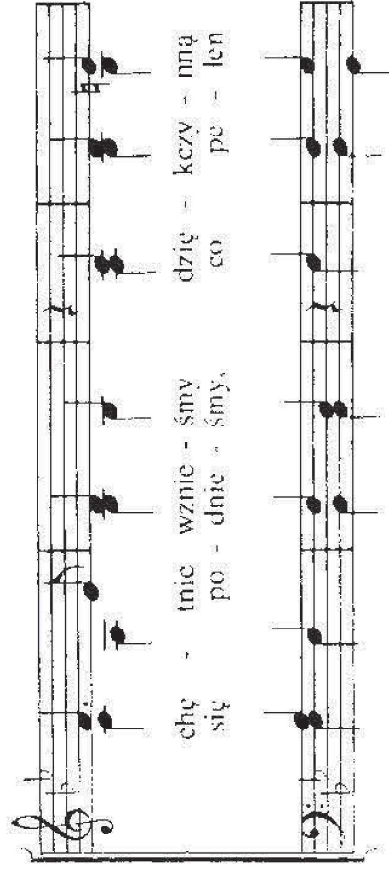
3. By Cię wywyżżyć, tu Twoi są umiłowani,
których przyniosłeś ze śmierci do życia, o Panie,
dla czeżenia Cię
za wielkie dzieło to Two
i Siebie za nich oddanie.

4. Twemu Imieniu bądź sława, cześć i uwielbienie!
Tak jest dostojne i wyższe nad wszelkim imieniem.
Już tutaj Ci
i tam we wspaniałości
chwała ta brzmi nieskończenie.

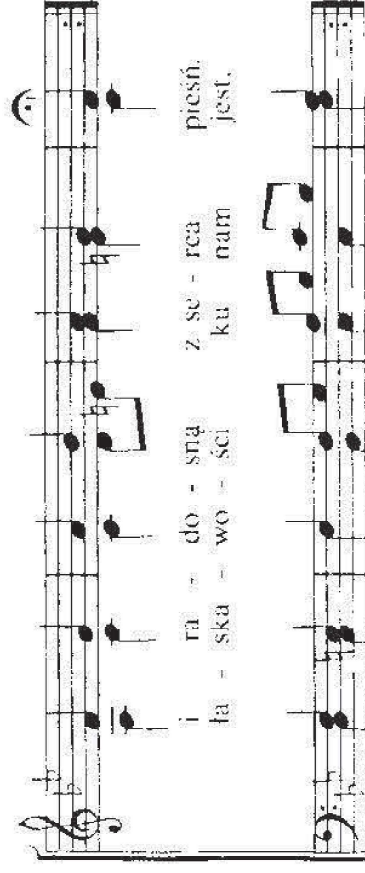
27

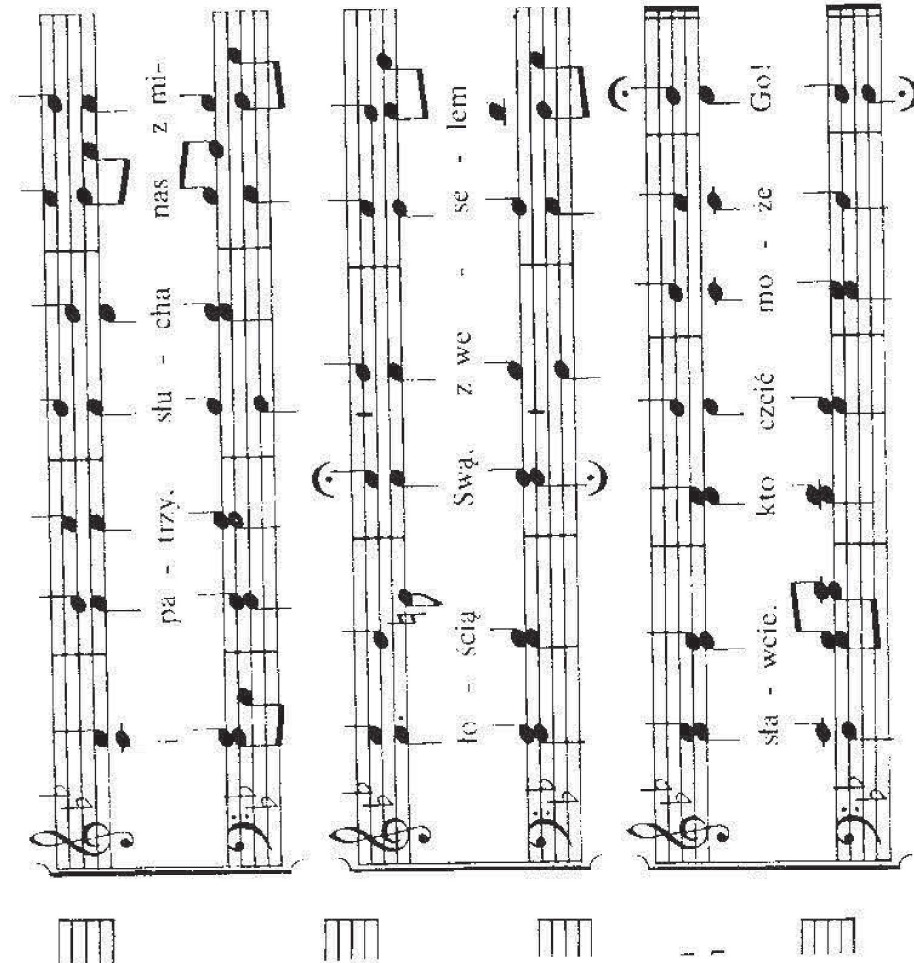
Na - sze - mu O - jcu
Do Bo - ga w Du - chu

chę - tnie wznie - śmy dzie - kczy - mą
się po - dnie - śmy, co pe - len

i ra - do - śną z se - rea pieśń.
ła - ska - wo - ści ku nam jest.

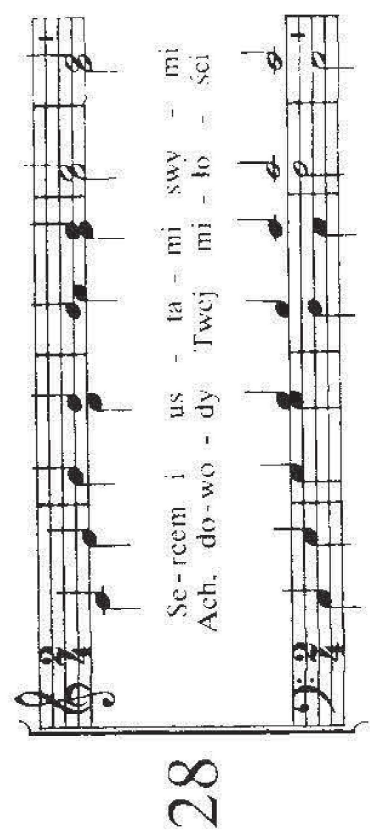

pa - trzy, słu - cha nas z mi-
to - ścią Swą, z we - se - lem
sła - wie, kto cześć mo - że Go!

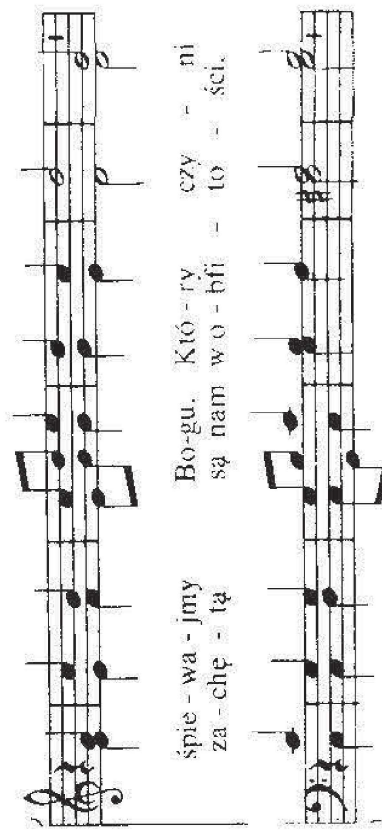
2. Śpiewajmy Jemu! W serc słabości
możemy śpiewać słaby tylko hymn
za dary dane nam w pełniłości.
Ojcowską wierność ku nam w życiu tym,
pociechę, co miłości Jego cnej
znalazło serce, gdy szukało jej.

3. Z podziwem, wszyscy wysławiamy,
że niewymownie dobrym jest nasz Pan;
z radością kornie powiadajmy,
co nam za udział w Nim, Łaskawym dan!
Niech w serc pełniłości wdzięczny śpiew Mu brzmi,
On godzien od nas nieustannej cześć!

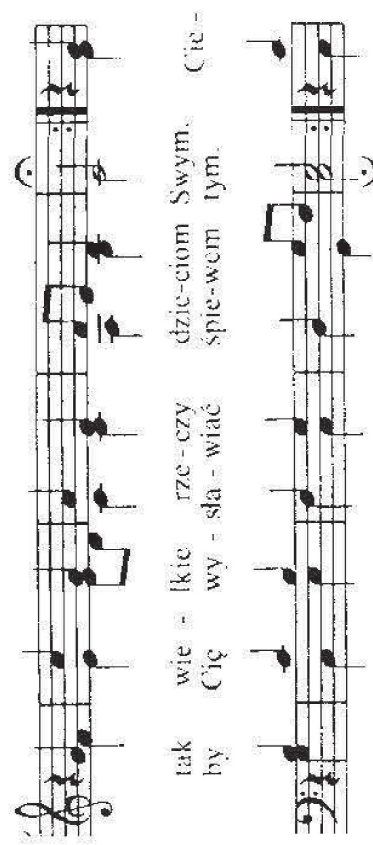
28

Se - rcem i us - ta - mi swy - mi
Ach, do - wo - dy Twój mi - to - ści

ście - wa - jmy Bo - gu, Któ - ry czy - ni
za - chę - tą są nam wo - bfi - to - ści.

tak wie - lkie rze - czy dzie - ciom Swym. Cie -
by Cię wy - sła - wiać śpie - wem tym.

rpli - wie no - sisz nas. o - dpuś - czas wi - ny
 wraz, bo się wsta - wia na tro - nie Twym za
 nas Twój Syn, ka - pła - nem będąc Na - jwy - zszym.

2. Dobroć Twoją wywyższamy,
 dziecięcą wdzięczność w sercu mamy
 za wielkie dla nas dzieło Twe.
 Niestrudzony wciąż w litości,
 pokoju pełne, w łaskawości
 oblicze ku nam zwracasz Swe.
 O, chwałę, sławę w cześć
 przyjmij od nas wszystkich Ty
 przez Jezusa
 w Swej świątyni.
 Jak szczerśliwy,
 dla kogo Ojcem jesteś Ty!

29

Jak wie - lkim Zba - wca, Pa - nie,
 Jak be - zden mi - to - sie - rdzie
 Tyś! Któż to zgru - nio - wać mo - że
 Twe po chła - nia już zma - rtwie - nia
 dziś! Ma grze - sznik o - dpo - cznie - nie!
 wsze, boś spra - wił wy - ku - pie - nie.
 Tak! Ty, Je - zu, zy - cie da - les.

grzech zma - za - les tę o - fia - ra.

by nas mieć na wie - czność ca - łą.

2. Pokoju Książę wierny, cny,
tęskniłeś za zbawieniem Ty
dla grzesznych, co zgubieni.
Na krzyżu Twa płynęła krew,
Baranku Boży, wznosim śpiew,
że myśmy odkupieni,
dzieci Boże i dziedzice
przez śmierć Twoją, a przed tronem
dasz zwycięstwa nam koronę.

3. Gdyś spełnił wielkie dzieło Swe,
uwielbił Ojciec chwałą Cię
tę, którąś miał u Niego.
Jakże zupełną radość ma
duch tego, kto tu w wierze zna
Ciebie i Ojca Twego.
Tyś jest, Panie, słońce niebios,
wonność duszy, więc obficie
chwałę niesiemy Ci w zachwycie.

30

Mi - to - ści Bo - że,
i jest ta - łość

o - bja - wio - ny bez o - słoń -
nie - zmie - rzo - ja - łość o -

nam - tu w Sy - nu Twym,
głę - da - wia - ra w Nim.

jak po - krze - pia - se - rca to, gdy

ja - sno wi - dzą mi - łość Twą.

2. Własnego daleś niegdyś Syna
za nasze winy, teraz zaś
w Ojcowskich rękach wciąż nas trzymasz,
łaskawie wiodąc wiernie nas,
w miłości nie ma równych Ci,
miłujesz nas, boś miłość Ty.

3. Pociecha w każdym położeniu
Twa wierność nie zapomni nas.
Jak można poddać się zwątpieniu,
gdys Ty, o Boże, Ojciec nasz!
Zapomni matka dziecko swe,
lecz miłość Twa nie skończy się.

4. Z wytrwaniem idziem przez cierpienia,
jako nas wiedzie ręka Twa,
wszak Twa łaskawość się nie zmienia,
Twa miłość wciąż i dobroć trwa.
Więc, Ojczy, wieczne dzięki Ci,
ku Twojej chwale śpiew ten brzmi.

31

Wie - lbi - my Cię, Ba - ra -
Żeś az na dzie - wie krzy -

nku. za Twojej mi - łość - żar.
za w o - cie - rze za nas zmarł.

Swe dro - gie ży - cie da - łość i

po - je - dna - nia krew, za nas się grze-chem

sta - les, o przyjm ten chwa - ly śpiew.

2. Coś przeniósł na Golgotcie,
 kóż to zrozumie sam?
 I czy kto może dociec
 to, co się stało tam?
 Wszelkiego życia źródło,
 wiecznego Boga Syn,
 za grzech zapłatę w śmierci
 dla naszych niosłeś win.

3. O, Panie, uwielbienie
 wznosimy za to Ci!
 O Twojej miłości pienie
 w słabości naszej brzmi.
 Lecz gdy zgromadzisz w chwale
 Swą Własność wokół Sie-
 Baranku, doskonale
 tam wszyscy uczczą Cię.

32

Bo - ży Sy - nu, o - braż O - jca
 Bo - ża ła - skę i wspa - nia - łość,

w To - bie o - gla - da - my z cze-cią,
 Je - go mi - łość, do - broć e-ną, Pa - nie, Wła - dca,

Tys wsze-chświa-ta, któ - ryś stwo-rzył mó - cą Swą

i wciąż za - cho - wu - jesz go, Hymn dzie-ki-zyn-ny

do Cię wzła - ta: Wraz z stwo - rze - niem

śla - wim Cię i w po - dzi - wie ko - rzym się.

2. Przez ten grzeszny świat kroczyłeś,
z chwały Ojca zszedłszy w dół,
i oddanym Bogu byłeś,
błogosławiąc ludzi w kół.
Przybić Siebie zezwoliłeś
do przekleństwa drzewa Ty,
jak Baranek ofiarny
cicho i bez skarg znosiłeś
męki te dla naszych win, —
na pniu krzyża — Boży Syn.

3. Pokonałeś triumfalnie
moc szatana mocą Swą.
Mnóstwa świętych Cię pochwalnie
teraz w pieśniach swoich czczą.
Hołd należny Ci przyjmujesz.
My radośnie wielbiąc Cię
do nich przyłączamy się.
Z Ojcem Swoim tam tronujesz.
O, Baranku Boży Ty,
godzien jesteś wiecznej czci!

33

Wie - cznie ba - dźże u - wie -
W Bo - gu O - jca po - sia -

lbo - ny, boś ze śmie - rci
da - my te - raz i na

zba - wił nas! Wie - lka to spra -
wic - czny czas.

wi - ta - la - ską Sło - wo Twe nas o - dro -

dzi - ło. Dla na - sze - go szcze - ścia

On tam zo - sta - wil w nie - bie tron.

2. Bożą Chwałę i radością
zajasniał życie Twe,
gdys cierpienia Swe zakończył
i spełniłeś dzieło Swe.
W mocy wnet nam się objawisz
i w triumfie poprowadzisz,
z grzesznej, ciemnej ziemi tej,
wведiesz nas do Chwały Swej.

Pa - nie, je - steś na - szym ży - ciem, więc śla -
Ty - lko Tyś na - szym zha - wie - niem, więc wie -

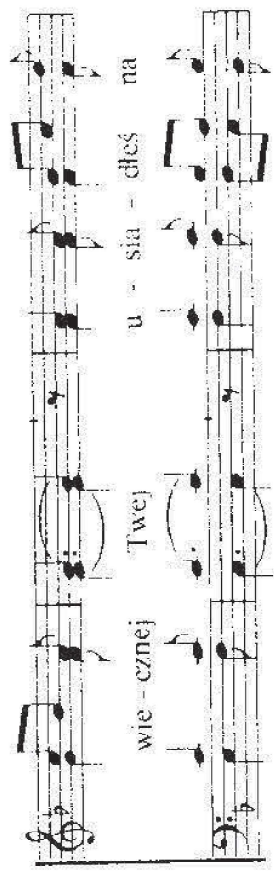
34

wi - my z se - rca Cię! Dla do - bra na - sze - go zma - rneś
lbi - my mi - łość tę!

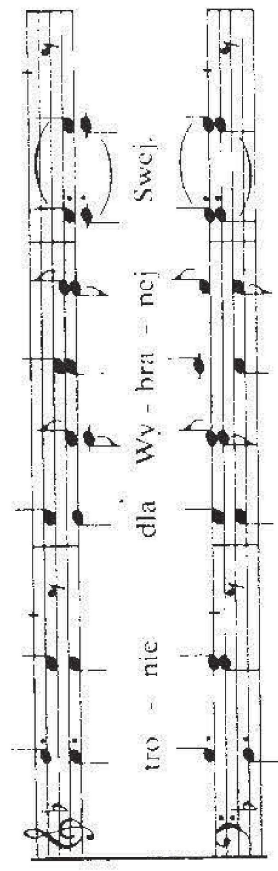
na - sze wi - ny, grze - chy sta - rześ. Mi - łość Two - ja

wie - cznie trwa! Mi - łość Two - ja wie - cznie trwa.

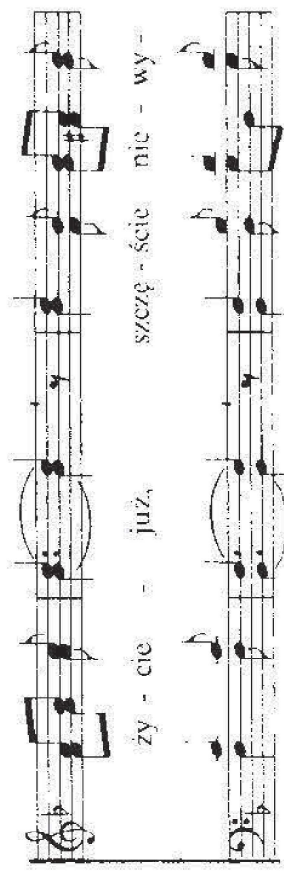
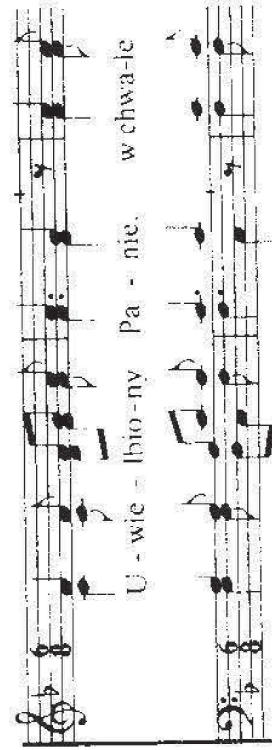
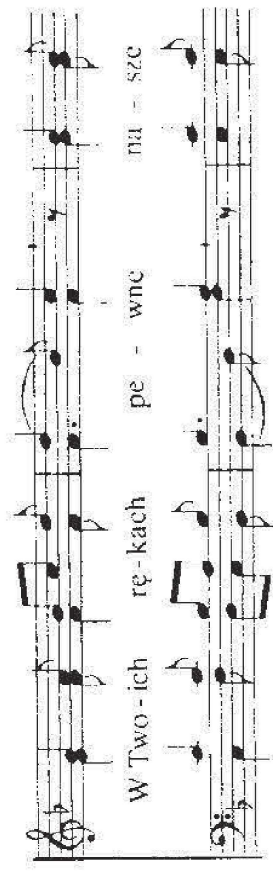
2. Wszystko, cośmy zawinili
 Ciebie obciążyło też.
 Ile za nas Ty cierpieles!
 Ile przelewałeś łez!
 Przez Twą, krew nas pojednałeś.
 Bożą chwałę darowałeś.
 Miłość Twoja wiecznie trwa!
 Miłość Twoja wiecznie trwa!

3. Niestrudzona miłość, Panie
 pokój duszy dała nam.
 W Twym pokoju podążamy
 do Ojczyzny, w niebie tam!
 Twą radością nas napełniasz,
 kiedy pośród nas przebywasz.
 Miłość Twoja wiecznie trwa!
 Miłość Twoja wiecznie trwa!

4. Idziem przez cierpienia, boje,
 miłość mocno trzyma nas.
 Choć tu wszystko się przemienia,
 miłość wierna w każdy czas!
 Wszelkie boje wnet się skończą,
 gdy się Święci z Panem złączą.
 Lecz Twoja miłość będzie trwać!
 Lecz Twoja miłość będzie trwać!

mo - wne da - leś Pa - nie nam!

Wzno - si - my To - bie,

36

2. Jezu, Tyś zmartwychwstał,
chwala wślawił się.
Z mocy śmierci powstał,
w łasce zbawił Swej.
Ojca uwielbiłeś,
boś Swe życie dał.
Możnie Go uczciles,
gdys od śmierci wstał.

Je - zu, cześć i z głę - bi sere ra -

3. Jako pierworođny
z martwych powstał Syn,
później wywyższony
w ponizzeniu Swym.
Dałeś zapewnienie,
że wnet wezmiesz nas.
Błogię odpocznienie
już na wieczny czas!

du - jem się dziś z ma - je - sta - tu,

4. W górnej wspaniałości
wnet utrzymy Cię.
By tam, w szczęśliwości
z Tobą cieszyć się.
Ciebie wystawiamy
zachwycając się.
Miłość uwielbiamy,
co tu dała Cię.

z chwa - ly Twojej, do któ - rej

Bóg wy - wy - żył Cię.

37

O, szczę - ście nie - zmie - me! Nie

gnie - wa się Bóg: Wro - gie - go grze -

szni - ka sple - co - ny już dług. Zdjął grze - chy

z nas na wie - czny czas. Już śmierć nie kró -

2. Spełniłeś tutaj dzieło Swe,
jednając z Bogiem nas Swą krwią
i niszcząc wroga duszy moc,
więc Bóg uwieńczył Ciebie czią.

3. Tronujesz teraz pośród chwał,
w pielgrzymce posilając nas,
abyśmy wiedli dobry bój,
aż ujrzym Cię po wieczny czas.

4. O, Źdroju życia, z serca nam
popłynię radość w pełni tam
i wykrzykiwać ku Twojej czei
w wieczności będziem, Jezu, Ci.

lu - je, la - ska o - bfi - tu - je, w Je -

zu - sie jest wie - czne zba - wie - nie.

2. U tronu tam laski — jak szczerne to jest!

Łaskawe spojrzenie spotyka nas Twe,
Człowieczys Syn,
na tronie tym

nas wiaż zastępujesz
i nie zamiećbujesz

nas nigdy. Zastępcę nasz wierny.

3. Wnet przyjdiesz znów z niebios w Swym blasku Ty Sam,
uwieńczysz zwycięstwo Twe, biorąc nas tam.

Gdy własność Swą
wprowadzisz w dom,
w głos się rozradują,
z Tobą triumfując.

ujrzawszy Cię takim, jak jesteś.

4. Miłości bez granic. Tyś hojną jest tak!
Milujesz nas, Zbawco, więc czegoż nam brak?

Zes Miłość Ty,
więc w górze my
będziemy niehawem
wznosili Ci sławę
i hołd w uwielbieniu na wieki.

38

Chwa - li - my Cię! Bądź wy - wy -

ższó - ny za Twojej mi - ło - ści, Je - zu.

dar, któ - rą dla grze - sznych o - ka -

za - łeś, gdyś za nas na Go - lgo - cie zmarł.

Jak wie - leś nam u - czy - nił Ty! My

wie - lbiąc dzie ki - wzno - sim Ci

2. Chwalimy Cię! Wnet pieśnią nową
na wieki uwielbimy Cię,
a nasze słabe ziemskie głosy
w potężny chór zamieniają się.
Przy dźwięku złotych harf tam brzmi
hymn wieczny ku Twojej, Panie, czci.

Kto Twą mi - łość, Je - zu,
To przez mi - łość ty - lko

39

po - ją? Kto krwi Two - jej wa - rtość zna?
Two - ja Tyś się na - szym do - brem stał.

Na - sze grze - chy nio - śles Sam.

po - kój wie - czny - da - leś nam.

40

Mi - lu - jesz nas, o

2. Nie potępić nas nie może,
ani nas odłączyć śmie
od miłości wiernej Bożej
hańba, ucisk, miecz, ni śmierć.
Wiecznie odkupieńsimy
na Twą własność ku Twojej czci.

wie - ny Bo - ze O - jeze! Nikt nie mi -

3. Już należeć życie może,
nasza chwala już do Cię.
Błogo temu, kto w pokorze
na Twą służbę oddał się.
I spełniając Słowo Twoe,
wielce naśladować Cię.

lu - je tak! Mi - lu - jesz nas, w ma -

tezy - nym na - wet se - reu mi - ło - ści

ta - kiej brak! Mi - ło - ści ta - kiej brak!

2. Miłujesz nas! Tyś jednorodzonego
dał Syna jako dar.
Miłujesz nas tak biednych, jak byliśmy.
/: i grzesznych, godnych kar. :/

3. Miłujesz nas! Odzialesz nas w zbawienia
wiecznego szaty cne.
Miłujesz nas, — jak wielce miłe dzieci
/: przychodzimy stawiać Cię. :/

4. Miłujesz nas i Swoją miłość wlałeś
do naszych serc Ty Sam.
Miłujesz nas, — radośnie więc śpieszimy
/: w Ojcowski dom nasz, tam! :/

Przez Je - zu - sa po - je -
A - bba, O - jczy - u - ko -

dna - hi smie - my przyjść w I - mie - niu tym,
cha - ny, śpie - wem Ci dzię - ko - wać swym,

Zgro - ma - dze - ni wo - łoś Sto - ło

Twe - go Sy - na O - jczy - nasz

u - wie - lbia-my mi - łość Two - ja,

co ku - pi - ła dro - go nas,

2. Wróg nas więził bez litości,
serce kalał winy bród.

Dzisiaj w nim Pokój Boży gości,
Ojcu miły Jego Lud.
Przeniesienismy do Chwały
Syna Twego, Ojciec nasz.
Uwielbienie, hołd składamy
całym sercem wszyscy wraz.

3. Niezliczony huf aniołów
w nas zebranych widzi tu,
wszystkie cuda Twojej mądrości,
Twojej miłości głębię mórz.
Abba, Ojciec, niech brzmi zawsze
przez Jezusa chwała Ci,
Tyś miłością i światłością.
wiecznie bądź sławiony Ty!

42

W świa - ty - nię nas - wa - ro -

dzi - łość nas, gdzie, Je - zu, zdzie - ła już, w po - ko - ju,

Cię wi - ę - ść, Cię wie - ść, Prze - mi - łość

Twoją krew da - łość, Świę - Od

grze - chu o - czy - szcze - ni i
z To - bą - śmy złą - cze - ni.

2. Nas z Tobą nie rozłączy nic,
Nam w Tobie darowane
jest serce Ojca, które wciąż
nam szczerze jest oddane,
by dbać i wieść,
piastować, nieść,
nas samych nie zostawi
i wciąż nam błogosławi.

3. Niewyczerpana łaska to
i błogosławieństw pełnia,
co nam oświeśla drogę wciąż
i ciszą nas napelnia.
O, racz nam dać
we wierze stać,
na Ciebie patrzeć umieć
i miłość Twą rozumieć.

43

Zy - wo - ta - wo, ze - na - ję - Sło - wo, ze - na - ję - bszę

dzię - ki Ci, ze w cie - le mi - ło - ści w po - sta - ci

tu - zstą - pi - leś, leś, Grze - szni - ków słu - gi by

nie wsty - dzi - leś się, bo za nich

ży - cie da - tes Swe

Bo - ży sąd po - nio - sieś.

2. Któż z ludzi pojąć może to,
co tam się dokonało?
I wielbi wiara patrząc z cziłą
w podziwie, co się stało.
Niech cześć Ci poświęcona brzmi,
bo przynależy chwala Ci,
współaność, hołd i sława.

44

Ty Ba - la nie Bo za

na swym cie lo grze che na sze

miał na dzie wie San kto ty

Wróg po - cie cie - sie h

nas, Twoj lud - a - dku pion - prze - cie - tam?

- 2 Boży gniew jest oci nas odwrócony
w dokonany dla nas dzień Twym.
W Tobie jest zbawienie niewziuszone,
Bożą nas miłością darzysz w Nim
- 3 Błogosławieństw pełna Twa ofiara,
z Ciebie wciąż nam płynie pociech zdroj.
Błogi pokój serce uspokaja,
bo nam przewodnikiem jest Duch Twój.
- 4 Niezadługo, a oglądać będą
Twoi wszyscy jak oblicze Twoe
zrozumienie dróg Twych tam posieda
i wysławia z okrzykami Ciec

Ba - ra - nku Bo - zy, któ - re - bwie - ści

bo - ga - ctwo ła - ska - wo - ści Twojej? Czyj
zmysł głąb cie - rpien Twoch po - mie - ści, coś
po - niósł w cie - rpli - wo - ści Twojej! Ba - ra - nku,
Ty na śmierć wie - dzio - ny, po - słu - sznie
sze - dleś mi - leżąc Sam, a w du - szy, Swo - jej

za-trwo-żo - ny wie - dza - łeś, co Cię cze - ka tam.

2. W Swym poświęceniu całkiem trwałeś,
choć ciemność otoczyła Cię;
na cześć i chwałę Bogu dałeś
tak chętnie drogie życie Swe.
Na krzyżu miłość ujawniłeś,
bo człowiek jest natury złej;
Ty wolę Bożą wypełniłeś
a człowiek — miarę winy swej.

3. Samego Siebie za nas dałeś,
by gniewu sąd nie groził nam.
Na krzyżu grzechem Ty się stałeś,
gdyś niósł przekleństwo za nas tam.
Nasz ciężar grzechów był na Tobie,
gdy pojednania czyniłeś stał;
śmierć dla nas zysk zawiera w sobie,
Miłości wieczna, godnaś chwał.

4. Baranku Boży, wielbiąc ślemy
w słabości hołd i sławę Ci.
Opiewać w pełni tam będziemy
dostojność Twą, wspaniałą w czi.
Baranku, Ty zabity byłeś,
Swą krwią kupiłeś Bogu nas
i nas godnymi uczyniłeś
uwielbiac Ojca z Tobą wraz.

46

O, dzie - ki, Je - zu, dzie - ki

Ci! Nas wła - sce Swej spo - tka - łeś, po -

nio - słeś na - sze wi - ny Ty po - kój

Swój nam da - łeś. Nas z Bo - giem świę -

ta zje-dna-łeś krewi, na wie-czną wła-sność na-by-łeś

swą, sy - no - stwem o - bda - rzy - łość

2. Przed wieki już wybraliśmy
ku Twojej łaski chwale,
Tobie, Miłemu daliśmy,
Twój Duch w nas mieszka stale.
A kiedy się wypełni czas,
będziemy ku Twojej chwale wraz
dziedziczyć z Tobą wszystko.

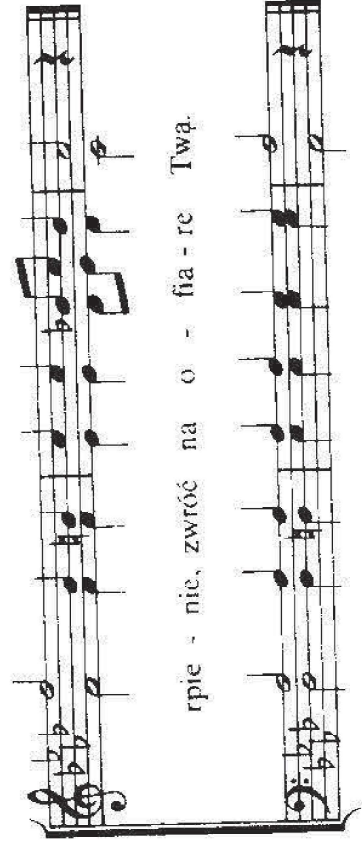
3. Ty jako Głowa członków Swych
już wkrótce w Niebo wprowadzisz.
Oblubienię Ojcu tam
jak drogą pentę przedstawisz.
Już oczyszczone rzeczy wsze
z marności uwolnione swej,
ku chwale Dzieci Bożych.

4. Stworzenie wszelkie wzdycha wszak
i czeka z utęsknieniem,
byś z niego zjął marności znak,
dał z lęku uwolnienie.
Twój Duch z Oblubienią Swą
wołanie tęskne wyraża to:
„Przyjdź, amen, Panie Jezu!”

Zwróć myśl i se - rca, Pa - nie, przez

47

Du - cha ła - ską Swą na lęk Twój i cie -

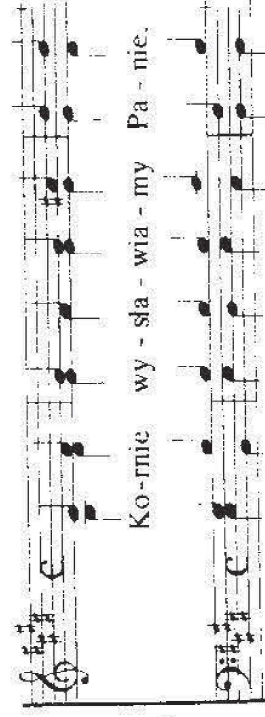

rze - nie, zwróć na o - fia - re Twą.

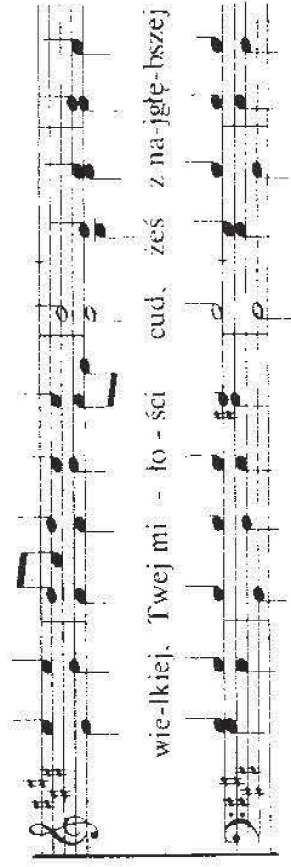
2. Gdy Ciebie oskarżano
i plwano Tobie w twarz,
szydzono, biczowano,
Tyś młodził, Panie nasz.

3. I Bóg opuścił Ciebie,
chciał przy nas bowiem stać;
złożyłeś w śmierci Siebie,
by nam z niej wolność dać.

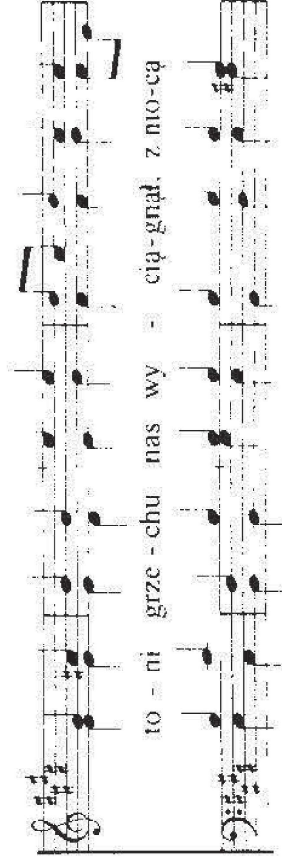
4. Baranku, przyjmij chwałę,
żeś niósł nasz ciężar win;
łaskawość okazałeś
i Swej miłości czyn.

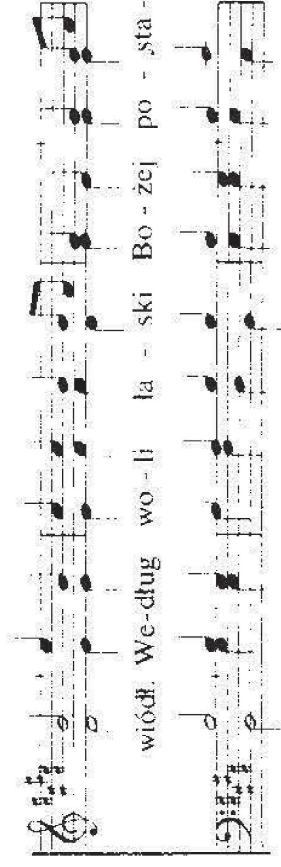
Ko - rnie wy - śla - wia - my Pa - nie.

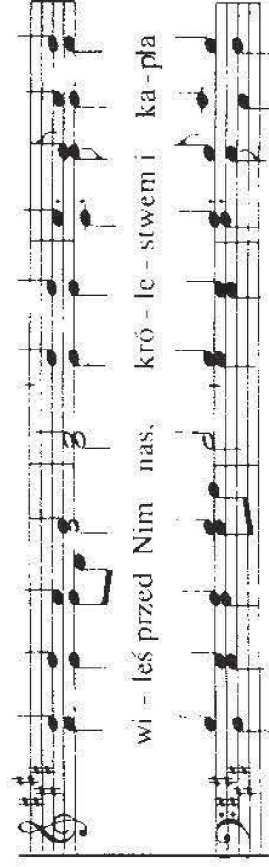
wie - lkiej. Twojej mi - ło - ści cud, żeś z na - jgłę - bszej

to - ni grze - chu nas wy - cią - gnął, z no - cą

wiódł. We - dług wo - li ła - ski Bo - żej po - sta -

wi - leś przed Nim nas, kró - le - stwem i ka - pla

na - mi my - smy już po wie - czny czas.

49

Wy - wy - zszo - ny Pa - nie nasz!

2. Cześć i dzięki Ci, Wybawco,
ześ stał grzechem dla nas się,
ze w cierpieniach wykonałeś
ku czci Bożej dzieło Swe.
Miłość Jego wyjawileś
i majestat w pełni czci;
że w ofierze się złożyłeś,
bądź, Baranku, sławion Ty!

3. Hold Ci, wielki nasz Zwycięzco!
Pokonany wszelki wróg,
na męczeństwa krwawym drzewie
śmiercią Swą Tyś jego zmógł.
O, do nóg Twych upadamy,
moc Twoją sławę wziąć.
W holdzie naszych serc wołamy:
Chwała Tobie, Panie, bądź!

4. Wysokości i głębiny
wielkie widzimy wiara tu,
wspaniałości odkupienia
owoc Twój na krzyżu pniu.
Uwielbienie, cześć i chwałę,
wielki Zbawco, niesiem Ci.
Wywyższony, wystawiony
bądź. Baranku Boży, Ty!

Dziś nie - bia - nie sła - wią Cie - bie, kie - dys

To - bie wszy - scy wraz tu się skło - nią

tak, jak w nie - bie, Od nas hołd go - dzie - neś

wziąć, bo w śmierć za nas się zło -

ży - łeś i przez krew Swą nas na -

by - łeś, wie - czne dzie - ki To - bie - bądź.

2. Czci najwyższej przedmiot Sam,
 sławą jesteś uwieńczony,
 już Cię widzieć chcemy tam,
 cel to przez nas upragniony.
 A gdy po skończeniu dni
 uwielbieni tam staniemy,
 odzwierciedlać iny będziemy,
 Panie, tylko chwałę Twą.

50

Nie wy - sta - rczy wie - czność,

Bo - że, by Ci go - dną chwa - łę wznieść.

Niech. Twa cześć już tu się mno - ży,

za - jmie myśl i se - rea tręć.

2. O nas w łasce Swej myślałeś,
nim ten świat początek ma.
Nas w miłości pilnowałeś,
odkąd ziemia nosi ta.

3. Ale blask Twej łaskawości
najpromieniej zajaśniał,
gdyś Ty Syna Swej miłości
za grzeszników na śmierć dał.

4. Czyś mógł dać nam coś wyższego?
Może miłość większą być?
Czyż nie mamy życia swego
Tobie całkiem poświęcić?

5. Cześć i sławę Ci wznosimy,
hołd i dzięki w każdy czas.
Godniej tam Cię uwielbimy
w chwale wiecznej, Boże nasz.

51

O - jeze, sła - wę, dzie - kczy -
nie - nie, hołd i cześć przy - no - sić
Ci, to je - dy - ne serc pra -
gnie - nie, gdy ta pieśń po - chwa - lna brzmi.
Si - lę w nas Twój po - kój bu - dzi,

Duch w nas mie - szka, świa - dzy Sam,
 mi - łość Two - ja się nie stru - dzi.
 za - wsze wie - rna bę - dąc nam.

2. W Swej opiece w każdej porze
 nosisz nas Ty w dzień i w noc.

Kto wywyżzyć dość tu może
 miłość, łaskę Twą i moc!
 Gdy byliśmy grzesznikami,
 co namilsze, toś nam dał,
 gdy byliśmy Ci wrogami,
 własny Syn Twój za nas zmarł.

3. Ach, miłości Twojej pełność!
 Któż jest w stanie zgłębić ją?
 Okazałeś jej zupełność

w Synu Swoim, dając Go.
 Śpiewać tu o Twojej miłości —
 tak radośnie w sercu brzmi.
 Szczęściem dla nas to błogości
 cześć i chwałę wznosić Ci.

Niech w Twojej świę - ty - ni, Bo - że brzmi

52

cześć, chwa - ła, u - wie - lbie - nie Ci za o - grom

Twejej mi - ło - ści. Nam wła - sce wy - świa

dezy - łość ją, aż do - łąd pro - wa - dzi - łość

z nią, moc wó - rej śmie - ci zdję - ta,

to mi - łość nie - po - je - ta,
 prze - wy - ższa - ja - ca my - śli wsze
 przez ro - zum nie - zba - da - na.

2. Tyś Panie śmierć zwyciężył Sam
 zbawienie, życie dałeś nam,
 tak, jako Bóg, Zbawiciel.
 Wybranych w Miłym przez Ciebie
 jak dzieci swej miłości,
 Z upodobaniem, Ojcie, Swym
 na wszystkich wykupionych w Nim
 spoczywa Twoe spojrzenie.

3. Niedługo już przed tronem Twym
 wzniesiemy wiecznej sławy hymn
 i Tobie i Synowi.
 Tam będziemy już po wieczny czas
 z chórem zbawionych sławić wraz,
 i doskonale chwalić.
 Więc Ojcie, też i w czasie tym
 wznosimy uwielbienia hymn
 Tobie i Barankowi.

53

Te - mu, Kto nas tak wciąż mi -

tu - je ; o - mył w Swo - jej krwi od

grze - chów nas i kró - wskim ro - dem i

ka - pła - na - mi On u - czy - nił

Bo - gu, Swe - mu

jeu:

Je - ma niech bę - dzie cześć, chwa - ła,

moc te - raz i na wie - ki wie -

ków. A - men, a - men!

O, Zba - wco wsze - chmo - gą - cy, Tyś

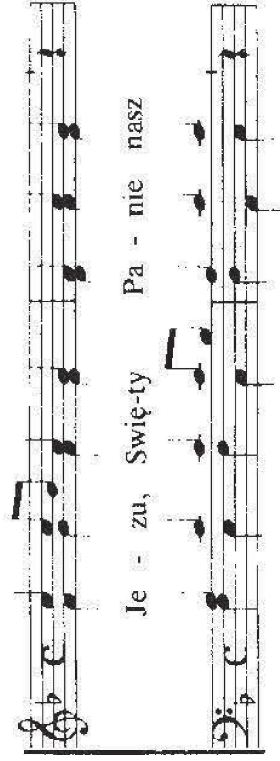
zą - dło śmie - rci zniósł i zda - ła - nas sto -

ja - cych w Swój o - dpo - czy - nek wniósł.

2. Swe dzieło dokończyłeś,
minęły męki Twe,
nam serca uciżyłeś, —
i pokój wlałeś w nie.

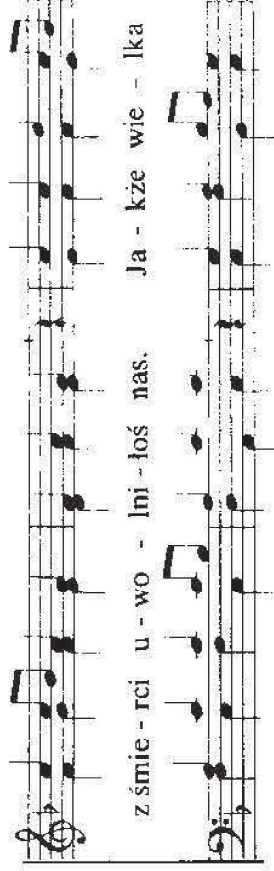
3. Na wieczność darowane
zbawienie w Tobie nam,
Tyś działał jest kosztownym
i naszym życiem Sam.

4. Przez Ducha nas kierujesz,
jest lekkie jarzmo Twe,
przed nami postępujesz,
nam drogą stałeś się.
5. Któż łaskę Twą pojmuje
i moc i miłość Twą?
Gdy tutaj pielgrzymuję,
niech wciąż Ci dzięki brzmią.

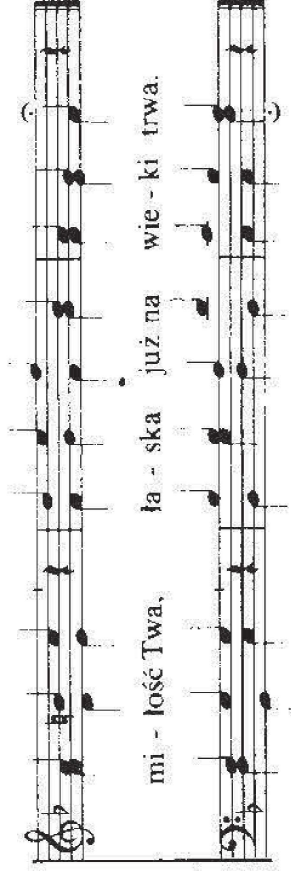

Je - zu, Świę-ty Pa - nie nasz

55

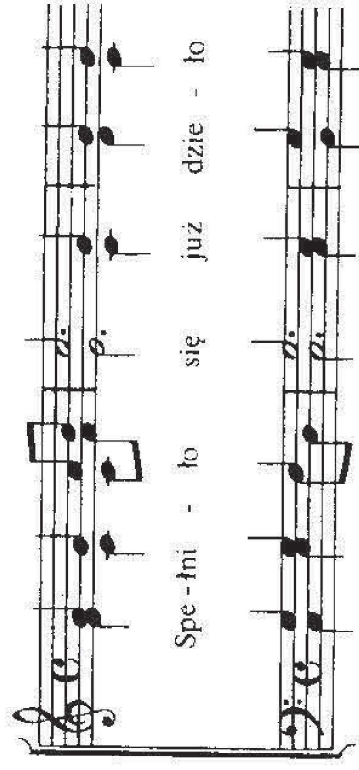

z śmie - rci u - wo - lni - łoś nas. Ja - kże wie - lka

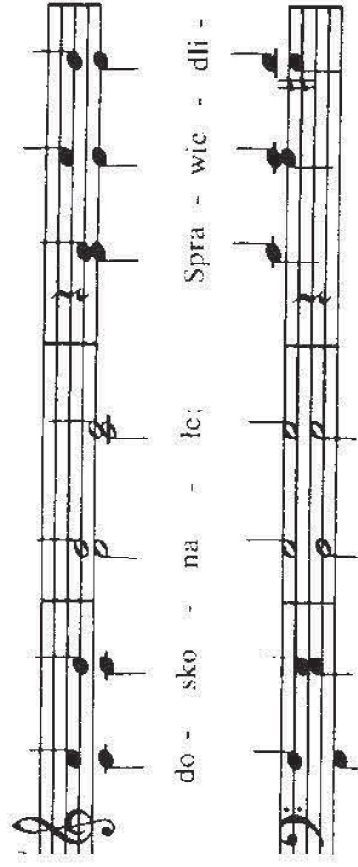
mi - łość Twa, ła - ska już na wie - ki trwa.

2. Śmierci skosztowałeś Sam
jako możny, Święty Pan.
Nasze grzechy zgładził Syn,
byśmy wiecznie żyli z Nim.
3. Choć w słabości chwale Cię,
lecz wdzięcznością serce tchnie,
za cudowne dzieło Twe,
w nim zbawienie wieczne me.
4. Godzien jesteś Boże, Sam
przyjąć cześć i pieśni chwał.
Tam, u Ojca wzniesiem Ci
doskonałą sławę w czci.

Spe - lni - to się już dzie - ło

56

do - sko - na - ło; Spra - wie - dli -

we - mu to przy - nio - sto chwa - łę.

Przez Je - go Sy - na, gdy za -

wo - łał w głos: Spe - łni - ło się!

2. Spełniło się co miłość Boża chciała,
co dla grzesznika zgubionego miała
ratunek i zbawienie wieczne dać.
„Spełniło się.

3. Spełniło się! Przez wieki to przebrzmiewa
ku Bożej czci, gdy Zbór zbawionych śpiewa,
dziękują Mu, Jezusa wielbią w głos,
że spełnił On.

57

Mo - dli - twy, Pa - nie, wy - stu - chu -
Przed O - jcem wciąż nas za - stę - pu -

jesz, gdy z wia - rą za - no - si - my je,
jesz i o - pie - ku - jesz na - mi się.

Be - zpie - czny, pe - wny jest nasz krok, gdy

na Cię kie - ru - je - my wzrok.

2. Krzyż dobrowolnie za nas niosłeś,
przed nami idąc, wiedziesz nas,
moc wroga możniesz dla nas znieść,
Tyś dla nas jest na każdy czas.
Pomocy Swej nam zsyłasz źródło,
aż zakończymy dobry bój.

3. Przywilej dany jest nam w Tobie;
Stać z dala za obozem tym,
nieść chętnie hańbę Twą na sobie
i wiermie zdążyć śladem Twym,
poświęcić chwałę Bożej się,
aż wiedziesz nas w spocznienie Swe.

Je - zus Chry - stus mo - dli się! Wie - rząc

w gó - rę spo - głą - da - my, gdzie On za nas proś - by

śle: O - rę - do - wnik nasz prze - ma - wia do Swo -

je - go O - jca tam, to za na - mi On się

Ja - każ mi - łość o - głą - da - my!

wsta - wia, a - by bło - go - śta - wieć nam.

59

Wie - lkie dzie - ło o - dku -
I po - sta - no - wie - mia

2. Wszedł On do niebieskiej chwały,
zajął tam od Ojca tron;
w dostojęństwie Swym wspaniały
zastępuje tam nas On.
Pełne pragnień serce Jego
pozostaje w każdy czas
wśród burz groźnych życia tego
wzmocnić, błogostawić nas.

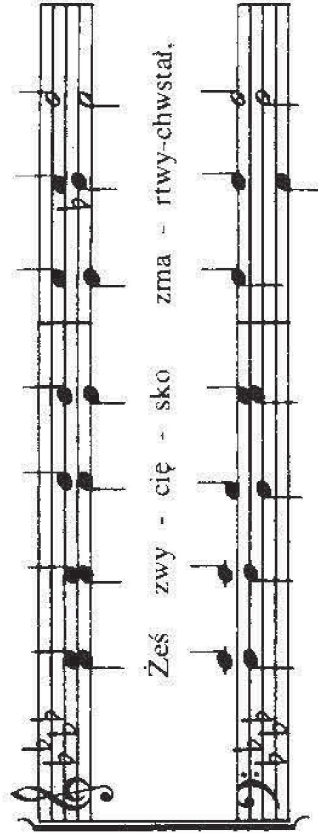
pie - nia, Je - zu wy - ko - na - teś Sam.
Bo - że w mo - cy wy pe - łni - teś nam.

3. On za dusze nasze prosi
bez zmczenia Ojca tam,
w serca nasze pokój wnosi,
zwilża rosą serca nam.
Szatan skarży tam przed Bogiem,
może szaleć tutaj wróg,
ręce Pana są wzmieszone.
Któżby nam zaszkodzić mógł?

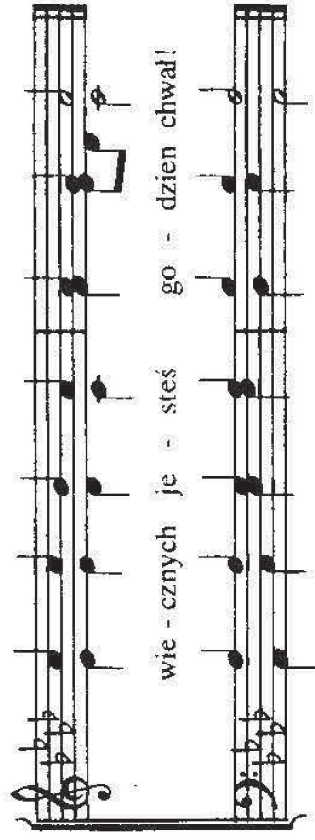
W Swej mi - ło - ści za nas zma - rłeś,

4. Twa modlitwa nieprzerwana
daje wciąż nam ufność tę:
Gorycz przez nas w czyniś widziana
w słodycz nam zamienia się.
Każdy ból pomagasz nosić,
cierpień moc rozumiesz Sam.
Każdej chwili za nas prosić
chcesz Swojego Ojca tam.

ła - skę i zba - wie - nie da - łeś.

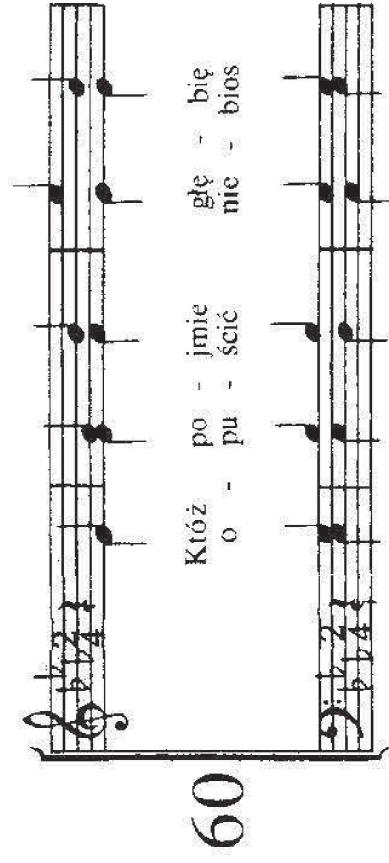
Żeś zwy - cię - sko zma - rtwy-chwał,

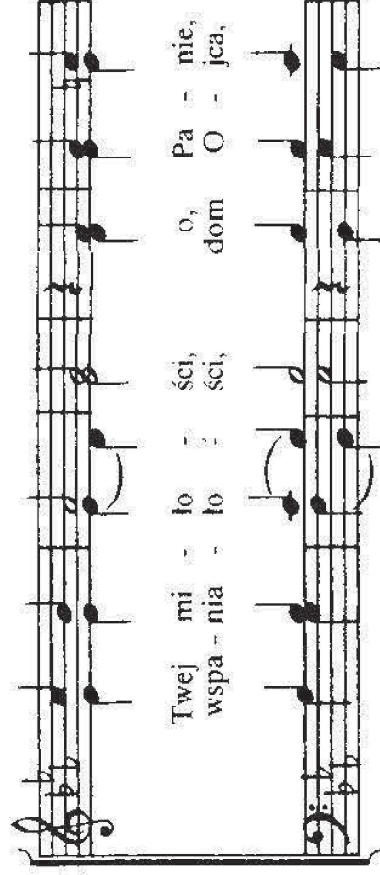
wie - cznych je - steś go - dzien chwał!

2. Panie, wiernych swych imiona
 nosisz wciąż na piersi Twej.
 Tyś ich przyjął w Swe ramiona,
 strzeżesz ich w miłości Swej.
 Orędujesz za nich, Panie,
 nikt ich zabrać nie jest w stanie.
 Oko Twoje widzi ich,
 w mocnych rękach nosisz Swych.

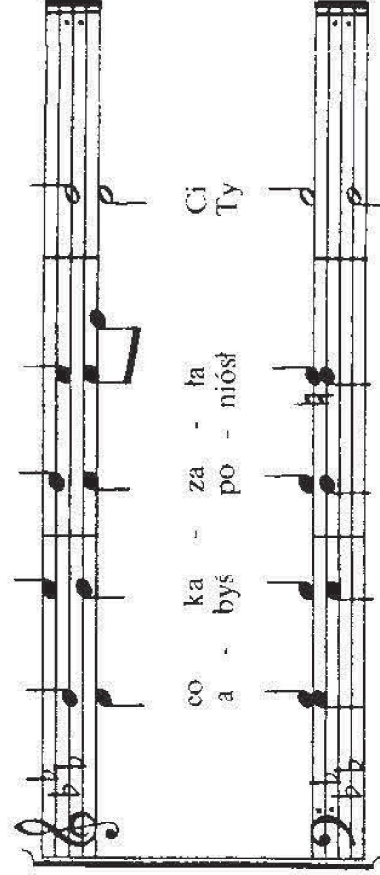
3. Tobie, Panie, dziękczynienie,
 uwielbienie, sława, cześć!
 Z świata nas wyprowadziłeś,
 aby do światłości wnieść.
 Bysmy mogli Ciebie chwalić.
 Ty nas chciałeś uwspianiać.
 Ciebie czcić po wieczny czas,
 Boga wielbić z Tobą wraz.

Króż po - imie głę - bię
 o - pu - ścię nie - bios

Twej mi - ło - ści, o, Pa - nie,
 wspa - nia - ło - ści, dom O - jca,

co ka - za - ła Ci
 a - byś po - niósł Ty

szy - de - rstwo, bi - cie, ha - ńbę,

śmiech, za - pła - tę za nasz grzech.

2. I czyż mocarze silni w górze,
stworzenie — dzieło ręki Twojej,
świętyni Twojej wierni stróż
obwieścić mogą sławę jej?
Ta miłość niosła w nędzy tu
śmierć Ci na krzyżu pniu.

3. Lecz ci, ci niegdyś tu w ciemności
i w grzechach żyli — sławią ją,
a teraz dziećmi są światłości,
najlepiej mogą pojąć to.
Jej moc, co dała Tobie nas,
z triumfem czcimy wraz.

61

O, Pa - nie, w ja - kąż głę - bię mąk

Ty dla nas zejść mu - sia - łeś!

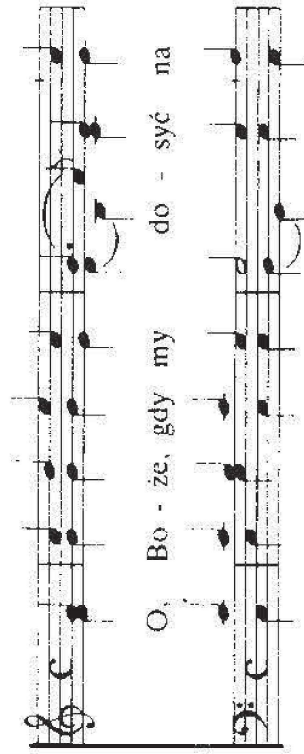
Gdy przez Swą śmierć z mo - ca - rza rąk

moc śmie - rei o - de - bra - łeś!

2. Brzemiona grzechu niosłeś Sam,
w miłości niezgłębiony!
Od Boga i od ludzi tam
Ty byłeś opuszczony.

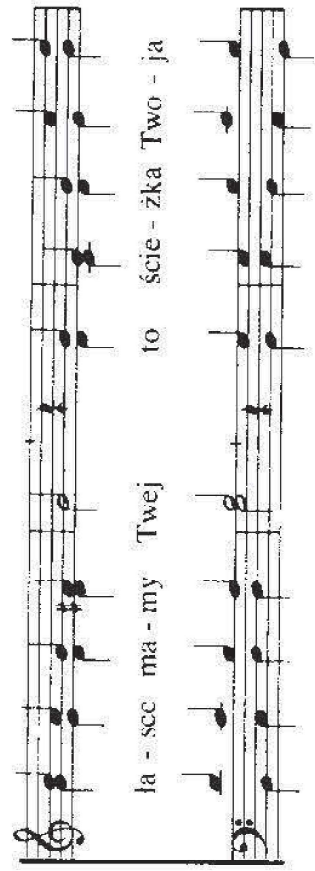
3. Jak straszna wtedy, Panie, Cię
moc piekła otaczała!
Tyś w poniżeniu oddał się
Twoja śmierć nam życie dała.

4. Baranku Boży, teraz ci
przez łaskę się zbliżają
do Ciebie z uwielbieniem, w czci,
w pokorze hołd składają.

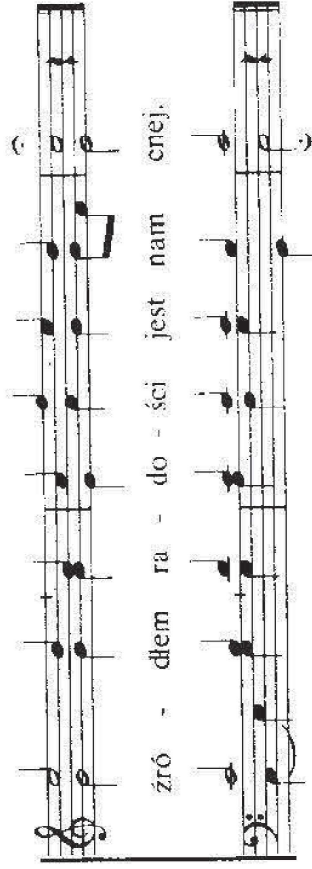

O, Bo - że, gdy my do - syć na

62

ła - sce ma - my Twojej to ście - żka Two - ja

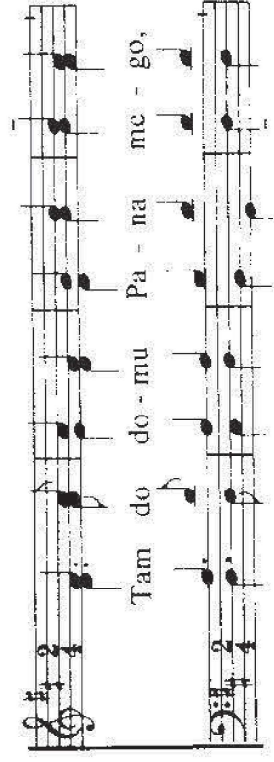
zró - dłem ra - do - ści jest nam cnej.

2. Gdy trud podróży ziemskiej
i ciężar walki wraz
nas znuzi, niech Twoja łaska
i pokój wzrasta w nas.

3. Gdy szatan chce nam szkodzić
i świat wyszydza w głos,
nie to, boś w łasce Swojej
pojednał z Sobą nas.

4. Gdy wyjścia nie widzimy
lub odczuwamy brak,
i to nas nie rozłączy,
bo w łasce stoim wszak.

5. Przez łaskę nas i wierność
powiedziesz pewnie Ty,
aż wszystko nowe będzie,
aż staniam w niebie my.

Tam do - mu Pa - na me - go,

63

do Je - zu - sachę iść wnet, wie - cznie, wie - cznie

być u Nie - go, grze - chu nie ma tam ni bied.

2. Od tych czasów częściej marność,
z tego świata uszedłbym
do Baranka wspaniałości,
tam w ojczyźnie być już z Nim.

3. Jezu, jakież zachwył w niebie
dla mej duszy będzie to
uczczonego ujrzeć Ciebie,
chwałę Ci poświęcić swą.

4. Przyjdź już, Jezu, słysz błaganie,
na wesele wprowadź mnie!
Pragnę dziś pójść na mieszkanie,
tam u Ciebie być już chcę.

64

Wnet się za - ko - ńczą cie -

rpie - nia i tzy, gdy bę - dziem z zi - emi tej

wzię - ci już my! Wte - dy Zba - wi - ciel w pe -

Ino - ści Swych łask o - bli - cza Swe - go o

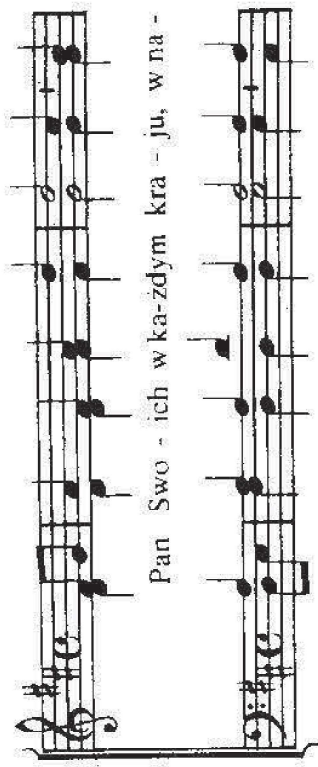
bja - wi nam blask. Bę - dzie to
 dzień we - se - lnych pień,
 bę - dzie to dzień we - se - lnych
 pień, gdy Je - zus - nasz Swą o -

bja - wi nam twarz. Je - zus

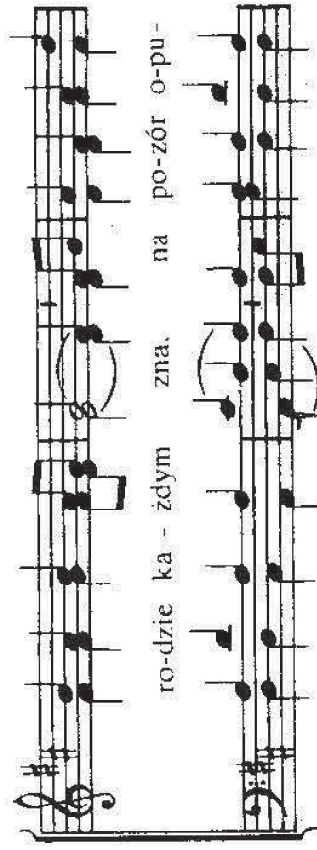
nasz Swą o - bja - wi nam twarz!

2. Gdy łaska, którą okazał nam Pan
 tam nas oblecze w chwalebny już stan,
 wtedy Zbawiciel i On tylko Sam
 będzie przedmiotem czi naszej już tam.
 Będzie to dzień ...

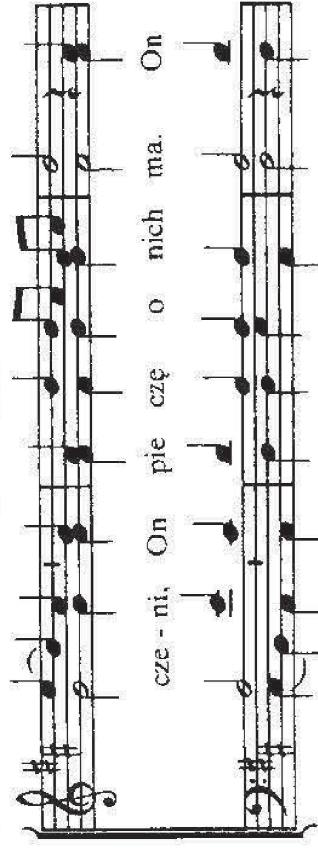
3. Gdy w chwale wiecznej będziemy się lśnić,
 niebios błogością się poić i żyć,
 wtedy Zbawiciel i On tylko Sam
 będzie jedyną radością już tam.
 Będzie to dzień ...

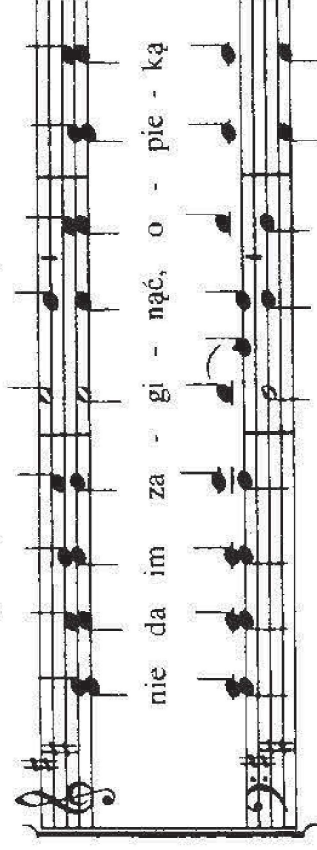
Pan Swo - ich w ka - zym kra - ju, w na -

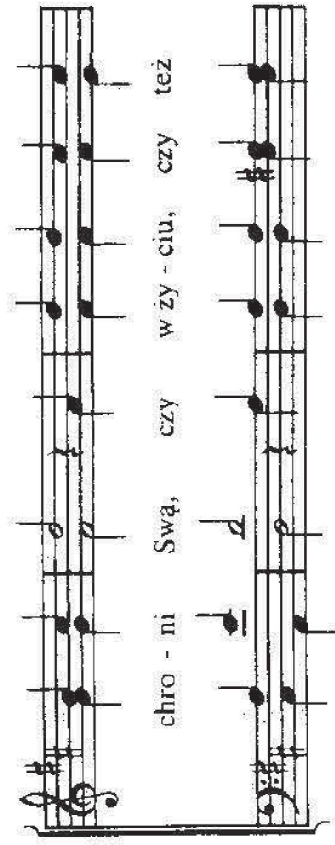
ro - dzie ka - zym zna. na po - zór o - pu -

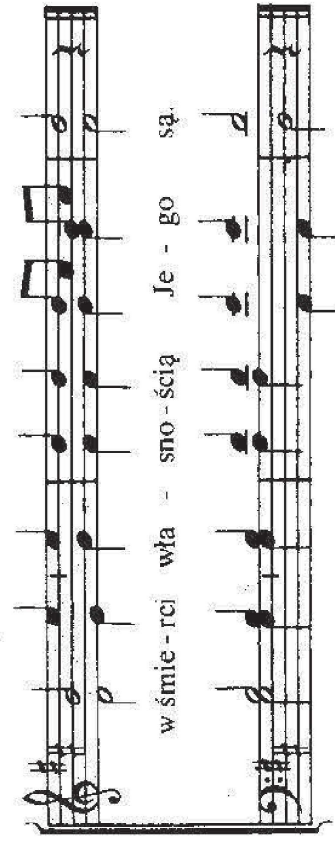
cze - ni. On pie czę o nich ma. On

nie da im za - gi - nąć, o - pie - kę

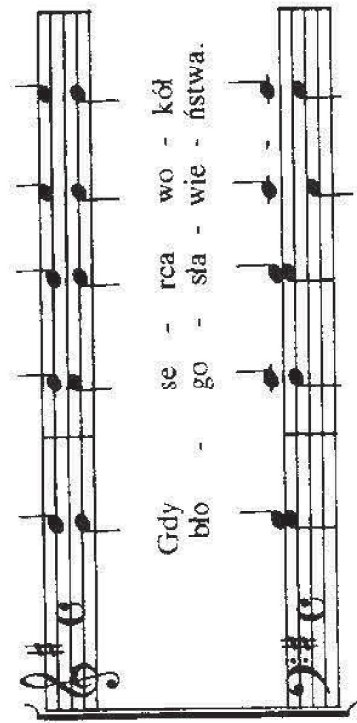
chro - ni Swą, czy w ży - ciu, czy też

w śmie - rei wła - sno - ścią Je - go są.

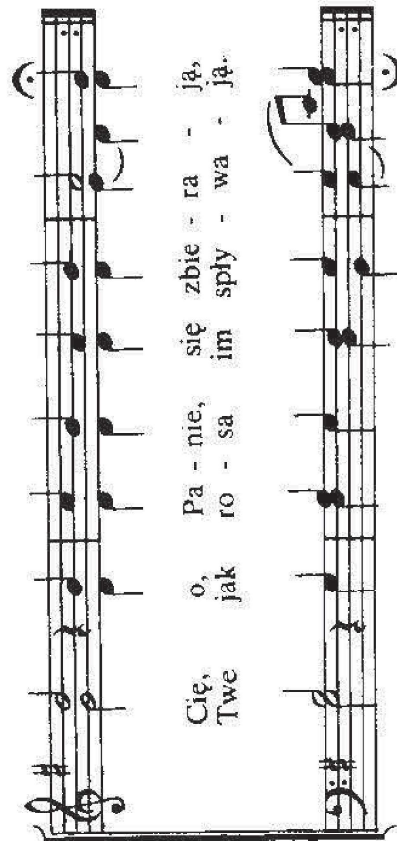
2. On zna zastępy Swoje,
co wierząc patrzą Nań,
i choć jest Niewidzialny,
ufanie mają Dlań.
O Słowie oni świadczą,
co jest pokarmem im,
i strzegą tego Słowa,
i korzą się przed Nim.

3. Bezpiecznie ich prowadzi
Pan przez pustynię tę,
moc daje im do walki,
zwycięstwo dając Swe.
Gdy ziemski bieg zakończą,
kres przyjdzie bojom, łzom,
natenczas z Nim odpoczną,
wstępując w Ojca dom.

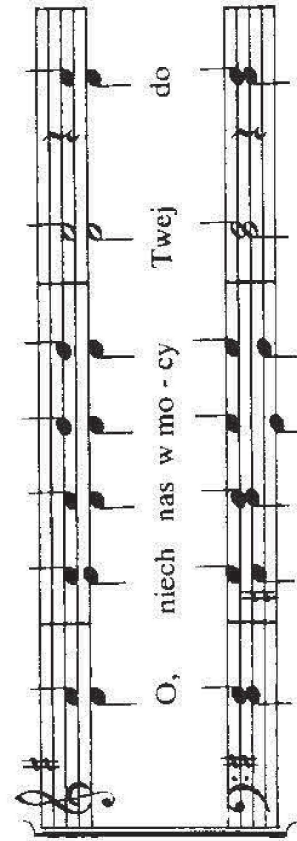
Gdy
błó

se - rca wo - kół
go - śła - wie - ństwa.

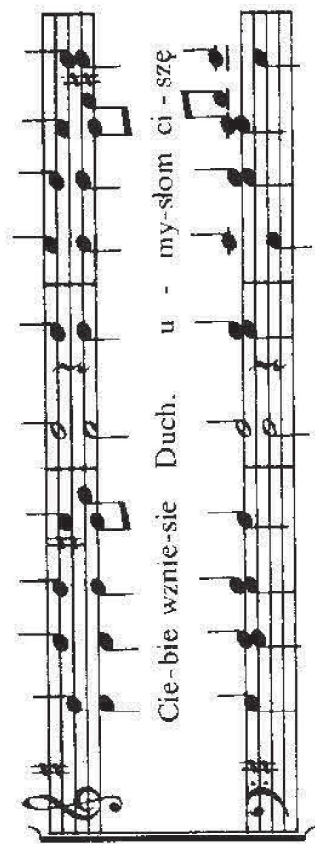

Cię,
Two

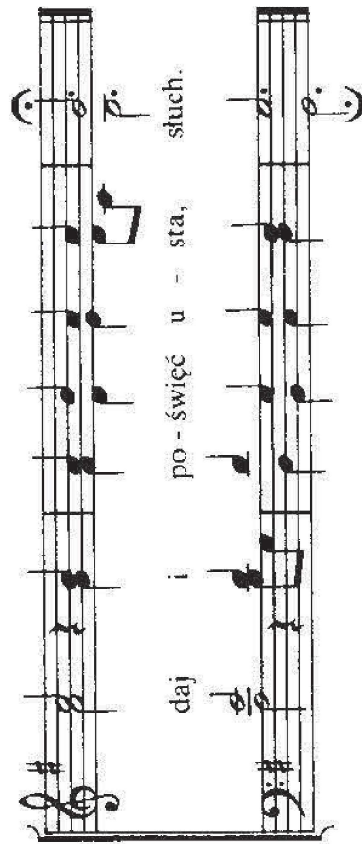
o, Pa - nie, się zbie - ra - ją,
jak ro - sa im spły - wa - ją.

O, niech nas w mo - cy Twojej do

Cie - bie wznie - sie Duch, u - my - słom ci - szę

daj i po - święć u - sta, słuch.

2. Wrogowi nie daj złych
zamysłów spełnić swoich,
napęlnij Duchem Swym
sług dusze wiernych Twoich.
O, Panie, Swoją moc
Ty w każdym Słowie wznieć,
daj serca oraz myśl
zwrócone na Cię mieć.

Sło - wo Two to duch i zy - cie,
Dziś ła - ska - wie nas spo - tka - leś,

ze - śla - ne na świa - tłość o - bfi - cie,
bło - go - śla - wie - ństwo ho - jne da - leś,

prz - edwie - czny Bo - że, z Two - ich rąk
nas wio - dąc wśród zie - lo - nych łąk.

O bja - wiasz treść. Swych słów, w pie -

lgrzy - mce wzma - cniasz znów, aż do ce -

lu. Po wszy - stkie dni jak szczę - śli - wy

dla ko - go O - jcem je - steś Ty!

2. Jak owieczki stada Twego,
które kupiłeś z świata tego,
na wieki Twój myśmy już.
Niech Twe Słowo nas nie minie
podane znowu w tej godzinie,
z Twych ust nam w serca, Panie złóż.
Ty ucz nas pilnie stać,
w oczekiwaniu trwać,
wierni w małym.
Wkrótce już my
odpocznijemy
i godniej tam Cię uczcimy.

68

Ja - ko dro - ga wła - sność
Z chó - rem nie - ba w chwa - le

Twa wzno - si - my To - bic, Pa - nie
się łą - czy - my, by wy - wy - ższać

dzię - ki z czeią. Przez Swą krew nas Bo - gu
sła - we Twą.

o - dku - pi - łeś, w je - dno Cia - ło

w Du-chu Swym o - chrzci - cieś, wie - czny po - kój

Tyś nam dał i Swą mi - łość w se - rca wlał.

2. Będąc pierworodnym wielu braci
już nas wyprzedziłeś wprzód.
Jako Głowa weźmiesz wszystkie członki,
drogo Swój nabyty lud.
Gdy ku naszej zjawisz się radości,
by nas złączyć w Swojej wspaniałości,
wolni już od trosk i bied
w chwale Twej spoczniemy wnet.

3. „Przyjdź niedługo, przyjdź, o Jezu Panie!”
Duch z Oblubienicą Twą
śią ku Tobie tęskne to błaganie,
byś do Siebie zabrał ją.
Daj się ujrzeć Szej Oblubienicy,
daj wnet stanąć jej po Twej prawicy,
wiecznie w Twą spoglądać twarz.
Amen, przyjdź, już, Panie nasz!

69

Ja u - fa-m, Pa - nie, Ci! Wiem,

nie za - nie - chasz ni - gdy mnie. Me

o - ko wi - dzi wia - rą Cię, schro -

nie - niem je - steś mi. Mym świa - tłem

w cie-mnych dniach, zba - wie - nie, ska - ła,
 szczeń - ście me, Tyś ra - mię w wa - loc,
 cie - szysz mnie w po - ku - sie, w bie-dzie, w łzach.

70

Mój O - je - ze, gdy spo - tka - łeś

mnie. w Sy - nu mi - łym, Swym, już tu mi

ho - jne da - łeś bło - go - sła - wie - ństwa

w Nim. Nie mia - łeś nic wy - ższe - go, Na -

2. Wiem, że miłujesz mnie
 i zawsze bliskim jesteś mi,
 gdziekolwiek idę — jesteś Ty.
 Polecam Tobie się,
 tak dobrze wszak mnie znasz,
 cudownie, pewnie wieszysz mnie,
 tu wszystkim dla mnie stałeś się
 i w łasce wszystko dasz.

3. Spoczynku dusza ma
 nie znajdzie nigdy w świecie tym,
 boś, Jezu, Ty spoczynkiem moim,
 Do Ciebie zdążam ja,
 bym wnet w Twej chwale był,
 radował Tobą błogo się,
 z Twoimi wielbił, sławił Cię
 i w hymnach wiecznie czcił.

jwy - ższy dar—On Sam, a że po -
sia-dam Je - go, spo - czy-nek du - szy mam.

2. Ja wiem, że mnie miłujesz,
wciąż po Ojcowsku dbasz,
cierpliwie pielęgnujesz,
co pożyteczne, dasz.
Twe oko upatruje,
gdziekolwiek zwróć się.
Twa dłoń mnie utrzymuje,
z niej nikt nie wyrwie mnie.

3. Czyż troskać się mam twożnie,
gdy Ojcem moim Tyś!
Powiedziesz nadal moźnie
i jutro mnie, jak dziś.
Nie będę zawstydzony,
bo szczerą miłość Twa.
Tym przez Cię obdarzony,
co wartość wieczną ma.

4. O wszystko dbasz tak wiernie
i mądrze, dobrze Ty!
Więc serce me bezmiernie
wciąż ufać może Ci.
A choćbym stracił wszystko,
czyż strwożyć ma to mnie?
Wszak przy mnie wciąż jest blisko
Ojcowskie serce Twe.

Ma o - jczy - zno! Cel - te -

skno-ty mo - jej tu w Me - se - cha.

kra - ju gró-znych burz. Nad gwia - zda - mi

tyś wo-zdo - bie swo - jej, gród nie - bie -

ski wie - rze zna - ny już, gród nie -
bie - ski wie - rze zna - ny już.

2. Jeruzalem! Do twych bram strudzeni
wejść święci, by się w tobie skryć,
którzy z Boga byli narodzeni,
/: w odpoczynku twym tam błogo żyć. :/
3. Zwracam w wierze tam spojrzenie swoje,
do perłowych cudnych twoich bram,
kiedy serce tęskne zaspokoję?
/: Chętnie chciałbym ujść z tej ziemi tam. :/
4. Już bym chciał do miasta pójść górnego
i z zastępem świętym pragnąłbym
tam wywyższać sławę Zbawcy mego,
/: cieszyć się już tylko zawsze z Nim. :/
5. Lecz nie po to tęsknie tam spoglądam,
że do złotych ulic wznieść się chcę,
wiecznie Tego już oglądać żądam,
/: Kto na własność kupił drogo mnie. :/
6. Wkrótce, Jezu mój, tęsknotę ucisz
świętych Swych, co są w pielgrzymce tej.
Łzy tęsknoty zetrzesz, gdy powrócisz,
/: by wziąć Swoich stąd do chwały Swej. :/

72

Spójrz, O-jcze nasz, w tej chwili - li Two -
i się zgro - ma - dzi - li jak dzie - ci mo - dlić
się. Ich bła - gań wy - stu - chu - jesz
do - brze o - pa - tru - jesz. O -

two - rie jest nam se - rce Twoe.

2. Gdy w Jezusa Imieniu
prosimy w uniżeniu,
zblizając się do Cię,
my drogie dzieci Twoje,
„tak” „amen” — rzeczesz Swoje,
byś w Synu Swym uwielbił się.

3. Bogate, niezliczone
w Nim dla nas otworzone
są skarby łaski Twej.
Im więcej z nich czerpiemy,
tym więcej poznajemy
obfitość niezmierzoną jej.

4. Two miłość trwa niezmiennie,
w dobroci Twej codziennie
mnieć ufność ucz nas Ty!
I na niej ucz budować
i prosić, i dziękować,
z prostotą dziecka, wierząc Ci.

73

Bło - gie to, że przy - jdziesz
wnet o - zna - jmią pie - śni.

zno - wu nie zo - sta - wisz czo - ł - n - ków Swych;
no - we wie - czno - trwa - ła szczę - ście - ich.

Tę - sknot już nie bę - dzie tam.

i pra - gnie - nia spe - łnisz nam.

74

Pa - nie mój, Je - zu mój,

w To - bie już mam po - kój swój.

Tyś po - cie - chą mą w po - dró - ży,

za - den u - cisk mnie nie znu - ży,

2. Znajdą członki odpocznienie,
któreś z Sobą złączył Ty,
nie utrafi ich cierpienie,
nie popłyną nigdy łzy
i na wieki błogi stan
w obfitości sercom dan.

3. Uwielbiając pieśni wzniesie
stąd wybrana rzesza Twa,
Bogu wieczną cześć przyniesie,
Tobie hold i sławę da.
Szczęście! Być u Ciebie wraz!
Przyjdź, o Jezu, wprowadź nas!

a - ni tro - ska, a - ni - znój!

a - ni tro - ska, a - ni - znój!

2. Jezu mój, serce me
bardzo pragnie ujrzeć Ciebie.
Kiedyż pójdę już do Ciebie,
by przebywać z Tobą w niebie
/: i w oblicze patrzeć Twe! :/

3. Wkrótce już, Panie nasz,
Sam oglądać mi się dasz.
Co za radość dla mnie będzie,
gdy w zbawionych Twoich rzedzie
/: ujrzę Twoją świętą twarz. :/

4. Co za los, błogi los,
gdy usłyszę ja Twój głos!
W niebie wszelki ból ustanie,
tam wciąż będę z Tobą, Panie,
/: i uwielbię Ciebie w głos! :/

75

Cze - ka - my, Bo - zy Sy - nu, Cię,
Niech czas cze - ka - nia sko - ńczy się,

byś w gó - rze nas zgro - ma - dził.
racz nas już w dom wpro - wa - dzić.

Kto u - fa Ci, ten w ko - rnej czci

ku To - bie wciąż spo - głą - da,

bo chciał - by Cię o - głą - dać.

2. Czekamy Cię! Choć łaską Swą
Bóg dał nas Tobie w darze
i Duch wprowadził w bliskość Twą,
lecz jawnie się ukaziesz.
U Ciebie tam spoczynek nam,
radość i szczęście błogie
są dane wiecznie w Tobie.

3. Czekamy Cię! Wnet przyjdiesz Ty!
Powrócisz bez wątpienia,
przełminą smutki tam i lzy,
umilkną też pragnienia.
Cóż stanie się, gdy ujrzym Cię?
Dziękczynny hymn wzniesiemy
i wielbić Cię będziemy.

76

Spó - jrzimy wzwyż! Wkró - tce

zo - rza we - jdzie już. W mro - kach no - cy

lzy wy - la - ne bły - szczą, gdy za -

świ - ta ra - nek. Przed o - bli - czem

Zba - wcy to ja - ko pe - rny w świe - tle

Isnią. O - czy wzwyż! Zbo - rze, słysz!

2. Jesteś tuż!
 Jasna Gwiazdo ranna, już!
 Wnet głos trąby się odezwie
 i z wrogiego świata wezwie
 wszystkich bojowników Twych,
 by nagrodzić w chwale ich.
 Rychło przyjdź,
 Jutrenko wznijdź!

3. Panie nasz,
 tęskność naszą wzmagaj wciąż,
 aż po krótkim rannym świcie
 ujrzym w górze Twe oblicze
 i tam pragnień naszych zdroj
 zaspokoń widok Twój.
 Wiecznieś Ty
 godzin czei!

77

Chcę pie - śnią o Twojej ła - sce

gło - sić, co bło - gi spo - kój zsy - ła

mi; cześć, Bo - że, Twojej mi - ło - ści wzno - sić,

Króż tak mi - lu - je ja - ko Ty! Grze-

szni - ka szu - ka ła - ska, Pa - nie, co

jest zgu - bio - ny w swie - cie złym, a
 mi - łość i - dzie na spo - tka - nie, jak -
 by szedł w dom je - dy - ny - syn.

2. To łaska jest, co w mej słabości
 prowadzi mnie w pielgrzymce tej;
 obdarzy pełność mnie miłości,
 gdy wejść do ojczyzny mej.
 Na ziemi wszystko chwiać się może
 i wszystko tutaj kres swój ma.
 Lecz łaska nie zna granic, Boże,
 i miłość nieskończenie trwa.

3. Skąd pewność biorę w życia znoju?
 Bo łaska Twa ochrania mnie.
 Dlaczego nie upadam w boju?
 To miłość Twa podpira mnie.
 O, łaska wciąż mnie wiedzie, Panie,
 i miłość mnie kieruje tam,
 bym do Cię śpiesznie wszedł z płasaniem
 gdzie miejsce zgotowane mam.

Jes - teś ma - ra - do - ścia, Pa -

nie, Tyś jest mój, a jam Twój, w To - bie

me u - fa - nie. Je - stem Two - im,

bo Ty zmy - łeś wi - nę mą Swo - ją krwią

i mnie wy - ba - wi - łeś.

2. W Tobie jestem już bezpieczny,
bowiem Ty dałeś mi
własce żywot wieczny.
Mam Ci ufać, Zbawicielu,
i czy w bój, albo w znój
z Tobą iść do celu.

3. Swą miłością mnie otaczasz
w życiu tym; o tym wiem,
opiekę rozłączasz.
Tyś wziąć godzien cześć i chwałę,
Jezu mój, Panie mój,
dziś i wieki całe.

79

Je - zu, źród - łem Tyś ra - do - ści

i po cie - chy w czas-sie bied, Tyś do

Swo-jej wspa - nia - ło - ści Sam stąd przez cie -

rpie - nia wszedł. Pó - ki da - jesz nam tu

żyć, po - móż nam wie-rny - mi być. Przy nas

ba-dź, w ka - żdy czas, w bo - ju wia-ry wzma-cniaj

wraz, w bo - ju wia - ry wzma - cniaj wraz.

2. Głowo członków, z Ciebie spływa
 błogostawieństw na nas blask
 i wciąż na nas tu spoczywa
 Twe spojrzenie pełne łask.
 Słysz pociechę w serca mdle
 w przesładowań, w smutku dnie.
 Hańbę, bój, cios i znój
 jako ból odczuwasz Swój,
 jako ból odczuwasz Swój.

80

Krzyż i śmierć Ba - ra - nku nie -
 Przed tron O - jca nas przy - wio -

śleś, ka - ra to za grze-chy wsze.
 dzieś, prze - je - dna - leś słu - szny gniew.

Bo - ga w pe - lni u - czcił sam.

Świę - ty, czy - sty Wie - lki Pan.

Je - go krew nas o - czy - ści - ła.

z wsze-kich bru-dów nas o - bmy - ła.

2. Dzisiaj znowu w łasce Twojej, o Panie
 Święta śmierć głosić dajesz nam,
 wielką miłość opowiadając,
 ach, to błogi dla nas dział.
 Uwielbienie, chwałę, cześć
 Panu wciąż możemy nieść.
 Piękniej zabrzmi uwielbienie,
 przez Twych wszystkich Świętych w niebie.

Niech bę-dzie z na - mi ła - ska na-

sze - go Pa - na wciąż, za Któ - rym po - dą -

za - my wśród wa - lki, trwóg i burz.

2. Bezpiecznie całkiem można
 zaufać łasce tej:
 gdy trwoży nas cokolwiek,
 pociechę mamy w niej.
3. Na wąskiej ścieżce byłby
 niepewny każdy krok,
 jeśli by łaska Pańska
 nie wiodła naszych nóg.
4. Cóż nam zaszkodzić może,
 gdy z nami łaska Twa,
 co nam w wytrwałej wierze
 zwycięstwo zawsze da.
5. Coś tracąc dla Jezusa
 nie doznajemy szkód,
 gdyż łaska Jego wielka
 nagradza wszystko znów.
6. Dopomóż nam, o Panie,
 każdego wołać dnia:
 Niech ze wszystkimi nami
 zostanie łaska Twa!

82

Ci - cho u - faj Pa - nu

czo - nym si - tę Swą. O - jca dom ski

sta - le. Kto kie - ru - je ście - żką twą.

nie - nie śle, wo - dpo - cznie - nie wwie - dzie

na Nim bu - duj wciąż wy - trwa - le, da zmę -

cie, wo - dpo - cznie - nie wwie - dzie cie.

2. Przepych, połysk, blask piękności,
wszystko, co świat w sobie ma,
jest uludą czczej marności.
Któż kres twym tęsknotom da?
Chcesz spoczynek, szczęście mieć,
/: swym spojrzeniem w górę wzleć. :/

3. Gdy przygniata cię cierpienie,
droga trudną zda ci się,
na Jezusa zwróć spojrzenie,
wrzucić na Niego troski swe
i swe całe brzemień złóż,
/: powiedz Mu o wszystkim już. :/

4. Co jest w górze, szukaj tego,
wszystko marność w świecie tym,
oczy wznies na Pana swego,
gdzie twój żywot skryty z Nim.
Porzuć blaski ziemi tej,
/: nie nasyca duszy twej. :/

5. Walka będzie wnet skończona,
krok ostatni zrobisz wnet,
praca dzienna dokonczona,
coraz bliższy kres twych bied.
Z blaskiem rannych, jasnych zórz
/: przyjdzie Pana bliskie już. :/

Świat do - cze - sny jest pu - sty - nią.

Ja - kiż wy - bór tu u - czy - nię?

Cze - góż pra - gnać, cze - go chcieć? Wsze - go

zby - tem się pra - gnie - nia, nie mam

nic tu do stra - ce - nia, kij pie -

lgrzy - mi ty - lko mu - sze mieć.

2. Łatwo jest tę drogę zoczyć,
którą mam w pustyni kroczyć,
bo stóp Pańskich widzę ślad.
Jak On wiernie mnie miluje,
tak też drogę mi wskazuje,
śmiało kroczyć naprzód za Nim w ślad.

3. W tej pustyni, gdzie idziemy,
jedną ścieżkę dostrzegamy,
ślad to w piasku Jego nóg.
A więc idę, za Nim śpieszę,
bym w Ojcowskie wszedł pielesze,
gdzie zwycięstwa wieniec dał Mu Bóg.

4. Jezu, duch mój wzwyż ulata,
pragnąc odejść z tego świata,
gdy naprzeciw wyjdiesz mnie.
Tyś ojczyznę mi zgotował
i Swym okiem wciąż kierował
przez daleką, pustą drogę tę.

5. Ścieżka, którą Sam chodziłeś
i mnie po niej prowadziłeś,
źródłem wciąż pociechy mej.
Choć mnie laska Twoja cieszy,
ale w łasce Twojej śpieszę
urzuć Ciebie w górze, w chwale Twej.

84

Tyś pra - wdzi - wym źród - dłem
ł - skę, po - koj tak o -

zy - cia, Je - zu, sło - n - cem chwa - ly Ty!
bfi - cie ma - my wciąż od Cie - bie my

Te - raz za nas o - re - du - jesz

pro - śby Swo - ich wy - słu - chu - jesz,

bło - go - śla - wic wciąż chcesz nas,

ka - rmisz, pie - lę - gnu - jesz wczas.

2. Wszystkie członki Swego Ciała
racz ożywić, Zbawco, Sam.
Spraw to, by do serc spływała
cisza, pokój, radość nam.
Niech Twój Duch znów nam otworzy
cudne skarby Prawdy Bożej,
a ż się nam obecność Twa
już widzialnie ujrzeć da.

3. Wszystkie serca tu, w niskości
niech do Ciebie zwrócą się.
Każdy niech Twej wspaniałości,
niechaj pragnie tylko Cię.
Wówczas radość nas przepelni,
na Twą wolę zdanych w pełni,
by z najgłębszych przyczyn część
mogła się w podzięcie wznieść.

Za spo - ko - ić serc pra -
Wziąć nas z kra - ju łez, cie -

gnie - nia przyjdź, Pa - nie nasz!
rpie - nia przyjdź, Pa - nie nasz!

Tu, gdzie wróg się wie - lee sto - ży,

sza - tan si - dła swo - je mno - ży, śla - bo

brzmi hymn chwa-ly Bo - żej. przyjdź, Pa-nie nasz!

2. Rozłączeni święci Pana.
 Przyjdź, Panie nasz!
 Nie jest jedność ich widziana,
 przyjdź, Panie nasz!
 Szatanowi zwieść się dają,
 grzech i świat ich omamniają.
 Ciebie, Panie, znieważają.
 Przyjdź, Panie nasz!

3. Tam słabościom kres nastąpi.
 Przyjdź, Panie nasz!
 Nikt od Ciebie nie odstąpi,
 przyjdź, Panie nasz!
 Każdy Cię powita snadnie,
 z uwielbieniem do nóg padnie,
 by na wieki cześć Cię godnie.
 Przyjdź, Panie nasz!

4. Tam objawisz się wspaniale,
 przyjdź, Panie nasz,
 ze wszystkimi Swymi w chwale,
 przyjdź, Panie nasz!
 Ziemia, niebo złożą w dani
 sławę Ci i chwałę, Panie.
 O, jak błogie dokonanie!
 Przyjdź, Panie nasz!

86

Nie za - nie - chasz, a - ni mnie

nie o - pu - ścis: W O - jco - wskich rę - kach

nie-siesz mnie i tu - lisz, o, O - jcze,

mi - łość Two - ja wie - cznie trwa! Ja

u - fam Ci, ja u - fam Ci!

2. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
gdy niedostatek i potrzeba bliska,
ucisku fale zagrażają mi,
ja ufam Ci, ja ufam Ci!

3. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
gdy pomocnika nie widzę w pobliżu,
a wróg mnie trwoży i naciera wciąż,
ja ufam Ci, ja ufam Ci!

4. Nie zaniechasz, ani mnie nie opuścisz,
aż biegu mego dokonam na ziemi,
aż minie okres bojów wiary tu.
Ja ufam Ci, ja ufam Ci!

87

Pe - łnią bło - go - śla - wienstw,

Pa - nie, w nie - bie da - rzyc

bę - dziesz nas, gdzie bę -

dzie - my nie - prze - rwa - nie

z To - bą się ra - do - wać wraz.

88

Prze - by - wam na o - bczy-źnie,

2. Gdy przemienisz nasze ciała,
wtenczas bole skończą się.
Radość będzie doskonała,
gdy ujrzymy Jezu Cię!

a świat ten nie zna mnie; pro -

3. Wiecznie będą wraz z radością
godnie wielbić, sławić Cię.
Tam, gdzie wszystko tchnie miłością,
serca będą cieszyć się.

wa - dzą ku o - jczy - źnie mnie

4. W chwale wszyscy Twój święci
sercem, duszą jedno są,
wskroś wdzięcznością przeniknięci
w pieśni hold Ci dadzą z czcią.

wie-rnie rę - ce Twe. Na ka - żdym

pry - krym kro - ku Cię wi - dzę
wia - ra ma, Twój ślad wi - do - czny
o - ku, jak sze - dłeś ście - żką tą.

2. Czy twardą drogą zdążam,
zmęczonym czując się,
za Tobą wciąż podążam,
bo w łasce wiedziesz mnie.
Gdy strudzą się me nogi,
wycieńnienia jest mi brak,
mam w sercu pokój błogi,
Tyś mym spoczynkiem wszak.

3. Choć szatan swą chytrością
używa słabość mą,
lecz Ty mi Swą bliskością
zwycięzać dajesz go.
Pokarmem i napojem
i źródłem jesteś Sam.
Zliczyłeś włosy moje,
czyż trwożyć się tu mam?

Pa - ste - rzu wie - rny, dzie - ki
z pe - łnoś - ci Two - jej wzię - li -

89

Ci za bło - go - śła - wieństw chw) - le,
śmy z ust Two - ich słó - wo w si - le.

Do - da - jesz Sam o - tu - chy nam

kie - ro - wać na Cię o - czy.

ra - do - śnie dro - gą kro - czyć.

2. Nas wprowadziłeś w światłość Swą
do świętej Swej bliskości,
by każdy życia ciemność swą
zobaczył w Twej jasności.
Na nowo Tyś tak mile dziś
nas uczył po bożemu.
Imieniu chwala Twemu!

3. Dopomóż też nam Słowo Twe
w szczerości tu zachować,
abyśmy mogli w trudne dnie
ku czci Twej pielgrzymować.
By w każdy czas widziana w nas
tu coraz więcej była
bliskości Twojej siła.

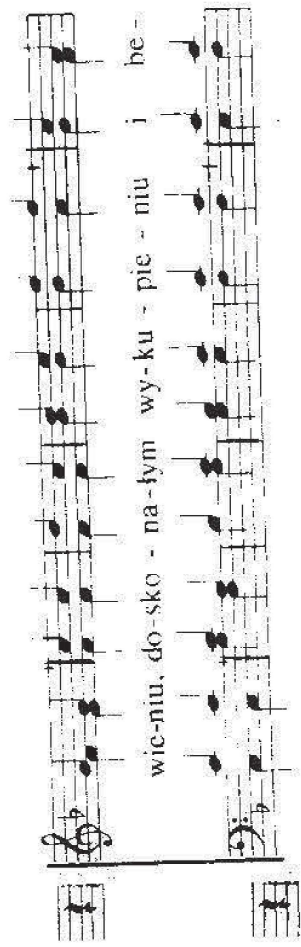
90

Sło - wo z ust Twych po - cho - dzą - ce

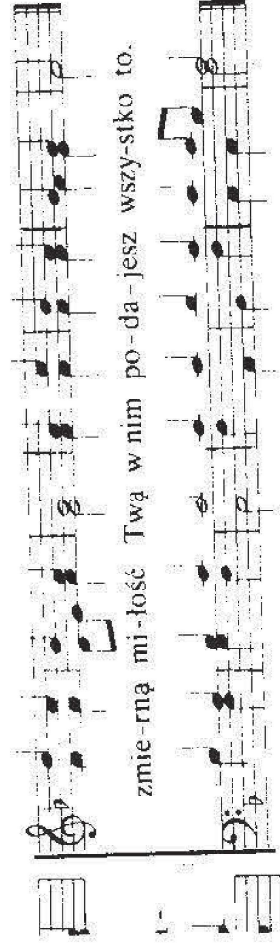
wie - cznie, mo - cno, Pa - nie, trwa, wieść ra -

do - sną zwia - stu - ją - ce, po - nad

zło - to wa - rtość ma. Wie - czną myśl Twą o zba -

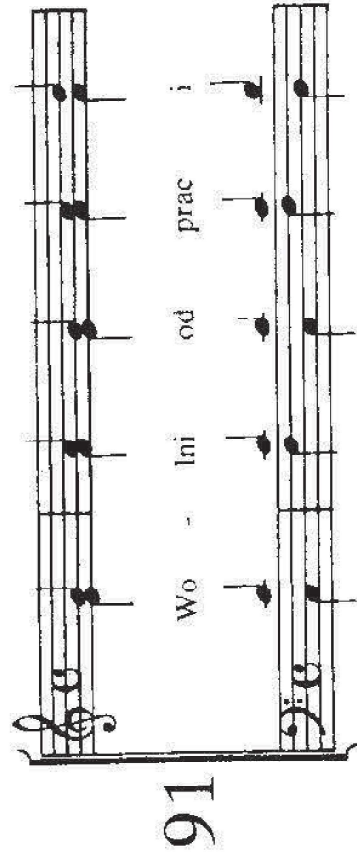
wie-niu, do-sko - na-łym wy-ku - pie - niu i be-

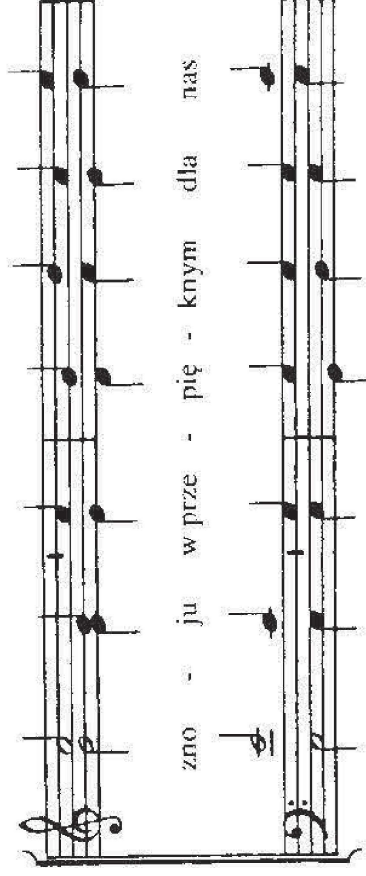
zmie-rną mi-łość Twą w nim po-da-jesz wszy-stko to.

2. Prawdą, życiem i światłością
jest tu dla nas Słowo Twoje;
ten nie błądzi, kto z szczerością
w Duchu Twym wypelnia je.
Słowom Twym się przysłuchiwać,
Two nauki zachowywać, —
ten najlepszy dla nas dział
tu potrzebą nam się stał.

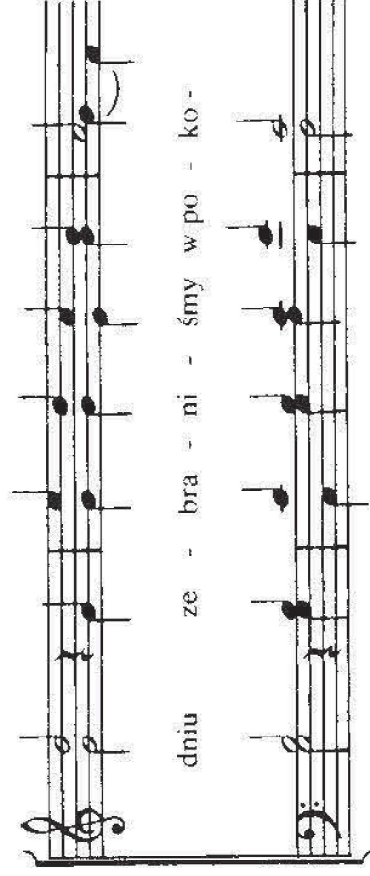
3. Ojcie, dzięki za Twą łaskę,
mannę życia, niebios dar,
za pielgrzymczą, dobrą łaskę
i za mądrość Twą bez miar.
Moc dla słabych, w trwodze — męstwo,
miecz do walki o zwycięstwo.
Za to wszystko dzięki przyjm,
co nam dajesz w Słowie Swym.

Wo - lni od prac i

zno - ju w prze - pię - knym dla nas

dniu ze - bra - ni - śmy w po - ko -

ju przy Sło - wie Pa - na - tu.

92

Wznieś, Pa - nie, se - rca na -

2. W Imieniu Twoim, Panie,
dzisiaj zejść się dałeś nam,
a siewu wykonaniem
pokieruj możne Sam.

sze wzwyż, a ka - żde u - cho o - twórz

3. Daj mądrość, zrozumienie,
błogosławieństwo zlej,
a życia Twe nasienie
w serc dobrą glebę wsiej.

też, przez Du - cha wpro - wadź w Sło - wo -

4. By owoc nasz wspaniale
w wieczności mógł się lśnić,
by żniwo ku Twej chwale
obfite mogło być.

nas, daj, by po - ka - rmem by - ło wczas.

2. By serca mogły skupić się,
od niepokoju zwolnij je;
Ty Sam głębiny serca wzrusz
i łaski Twej świadomość włoż.
3. U cichych, czystych życia wód
miech obozuje ten Twój lud.
Prawdziwe, dobre słowo dasz
Ty, Zbawco Ciała, Pasterz nasz!

Zha - wie - nne dzie - ło.
Nie - bie - skie mie - jsca.

do - ko - na - ne przez Two - ja
da - ro - wa - ne już nam nie

Pa - mie, świę - tą Tyś
gro - zi Bo - ży krew.
gniew.

ła - ską u - da - ro - wał nas, do

tro - nu O - jca do - stęp dał.

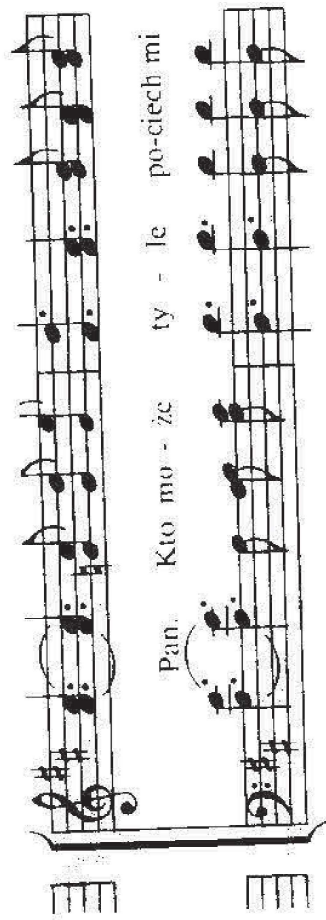
2. Ty, Panie Jezu. chętnie spełniasz
błagania, prosby naszych dusz.
Twoja miłość wечно się nie zmienia,
jest wierna w czasie trwóg i burz.
Czekamy ufnie Ciebie wciąż,
do wiecznej chwały racz nas wziąć.

3. O, niewymowne zachwycenie
w tym bliskim wielkim chwały dniu.
Zbawiciel spotka Swą Wybraną,
by wiecznie dana była Mu.
O, Jezu, przyjdź po własność Swą,
i zabierz tam, w Ojcowski dom.

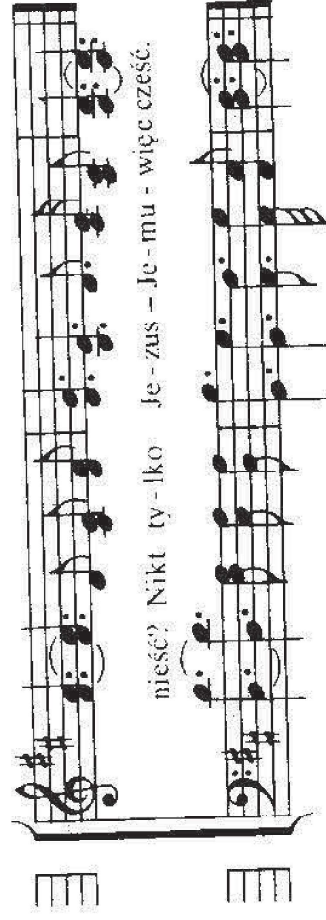
94

Jak bło-go wie - dzić: Je - zus jest
moj! Jak ta świa - do - mość sło - dzi mi

znój. On ży - cie z nie - ba, wie - czno - ści
dział i o - dpu - szcze - nie grze - chów mi
Wy - sta - wiam Zba - wcę za bło - gi
stań, bo gdzież od Nie - go la - ska - wszy

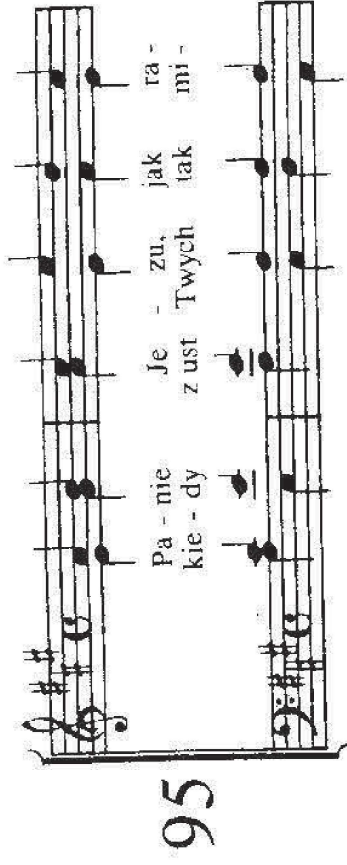
Pan. Kto mo - że ty - le po-ciech mi

nieść? Nikt ty - lko Je - zus - Je - mu - więc część.

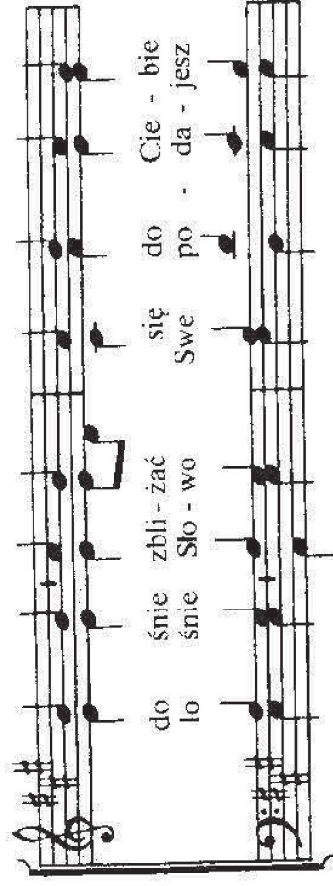
2. Dlań ja żyć pragnę, to życia raj,
śpiewaj Mu serce, wdzięcznie Mu graj!
On mnie prowadzi przez mgłę, i cień,
gdy zło mnie trwoży-wyrywa zeń.
Wysławiam Zbawcę ...

3. Ja jestem Jego, a On jest mój,
pokój na wieki znalazłem w Nim.
Mam w Nim ufanie jedyne swe,
a On do chwały prowadzi mnie.
Wysławiam Zbawcę ...

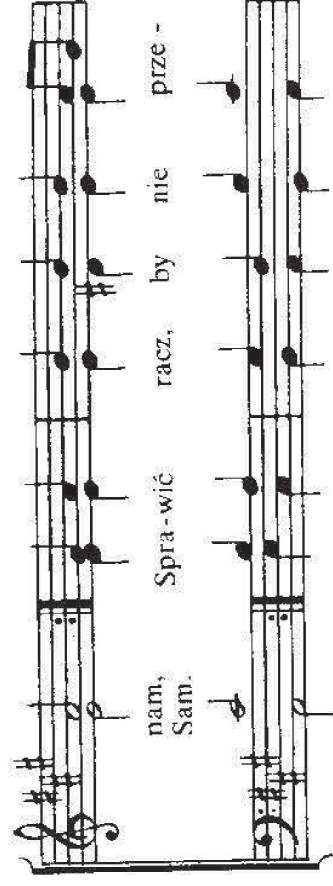

Pa - nie Je - zu, jak ra -
kie - dy z ust Twych tak mi -

95

do śnie zbli - zać Cie - bie
lo śnie Sło - wo po - da - jesz

nam, Spra - wić by nie prze -
Sam. racz,

brzmia - ly dziś da - re - mnie Sło - wa

Twe, lecz by w se - reach za - mie - szka - ly,

racz głę - bo - ko wpi - sać je.

2. U nóg Twoich przebywamy,
Zbawco, Sam Ty do nas mów,
słodkiej mowy Twej słuchamy,
żądni Twych zbawiennych słów.
Ucz nas być uczniami Twymi,
jak ten krótki życia czas
wykorzystać tu na ziemi
dla wieczności naucz nas.

3. Niech nam Słowo Twoje, Panie,
błogosławieństw wiele da,
niechaj Duch Twój nieprzerwanie
wpływ przemożny na nas ma,
aby w nas się zachowało
wiernie to, coś podał nam,
by się wielu przekonało,
że masz Słowa życia Sam.

Twe Sło - wo pra - wdą jest je -
i niech na dro - dze me - go

dy - nie, daj zo - stać mi przy Sło -
ży - cia. jest o - no świa - tłem no -

wie tym, Choć mi - nie zie - mia ta i
gom mym.

nie - bo, trwa wie - cznie, mo - cno, Sło - wo Twe,
 je - go mi kre - ska, jo - ta nie u - pa - dnie.
 Sło - wo Twe Sło - wo mu - si spe - łnić się.

2. Daj mi spoczywać w Twym pokoju.

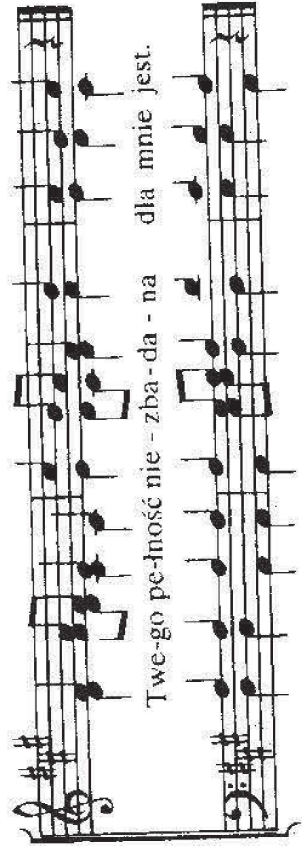
Twa łaska, Panie, starczy mi,
 cokolwiek czynię albo mówię,
 niech czynię to ku Twojej czi.
 Gdym obciążony, dodaj siły;
 gdy w drogę ruszam, przy mnie stój;
 gdy wróg mi wszystko chciałby wydrzeć,
 mnóż łaskę mi i pokój Twój.

97
 „I mię Je zus!” Tę głę -

bo - kość czy zgru - nio - wać mo - że kto?

Nie - zmie - rzo - na to wy - so - kość, nie - sko -

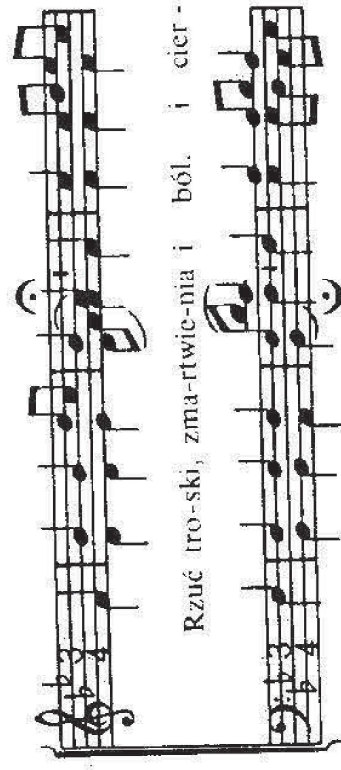
ńczo - na mi - łość to. Tu - I - mie - nia

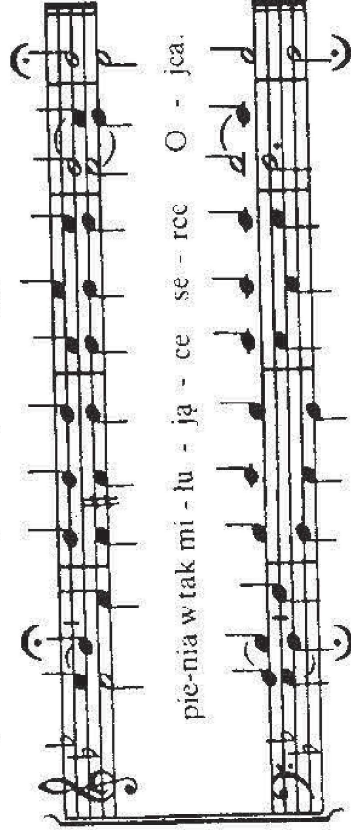
Two-go pe-łność nie - zba-da - na dla mnie jest.

2. „Imię Jezus!” Wiecznym zdrojem
Tyś zbawienia, mocy wszeł,
Tyś w noc ciemną światłem moim
i spoczynkiem duszy mej.
Miłość, wierność, łaska Twoja
wiodą mnie po ścieżce tej.
3. „Imię Jezus!” W Tobie skryty
przez pustynię idę tę.
Pokój w Tobie całkowity,
szatan cofa się od Cię.
Kiedym w Ciebie jest wpatrzony,
nie drżę ani waham się.
4. „Imię Jezus!” Moc w cierpieniu.
pewne czcōno podczas burz,
Tyś pociechą w utrapieniu,
łękiem dla zbolalych dusz
i ucieczką w pokuszeniu,
manną dla łaknących dusz.
5. „Imię Jezus!” Me pastwisko,
wciąż nadzieją krzepisz mnie.
Tyś jutrenka, która blisko
wschodu jest, by zjawić się.
W górze całkiem pojmę wszystko,
com tu widział, wierząc w Cię.
6. „Imię Jezus!” Życia Słońce,
radość Ojca wieczna Ty,
teraz i po wieczność tchnące
błogą rozkosz w serce mi.
Przez promienie Twoje lśniące
wszystko nowe stanie się.

98

Rzuć tro-ski, zma-rtwie-nia i ból. i cier-

pie-nia w tak mi - łu - ją - ce se - rce O - jca.

2. Gdy zgryzot moc dręczy,
niedostatek męczy,
ramiona otwiera On Swoje.
3. Co gnęcie tu ciebie,
On bierze na Siebie,
silnymi rękami cię wiodąc.
4. On czuwa i chroni
i pewnie osłoni
cię w nocy cierpienia i śmierci.
5. Już wkrótce w wieczności
strumienie błogości
pokrzepią nas w górze u Pana.
6. Któż w mocy, w miłości,
w bogactwie, w litości
do Niego podobny być może!

Ska - ła wieczną je - steś. Ty, mi - łość.
Ra - dość w se - rce mo - je wiał, ła - skę.

o - bja - wi - les mi. Krwią Swą o - czy -
Swa i po - kój dał.

ści - łeś mnie; ży - cie po - świę - ci - łeś Swe.

2. Wieczną skałą Panie Tyś,
co ochrania jeszcze dziś.
Z niej do życia płynie wciąż
pokrępienie, siła, moc.
Daj, bym w Słowie pewnie stał,
w społeczności z Tobą trwał.

3. W tej podróży krótkiej mej,
tylko przy pomocy Twojej
jestem w stanie śpiewać pieśń
na Twą chwałę, na Twą cześć.
Wieczną skałą Panie Tyś,
tak jak wczoraj, tak i dziś!

Pa - nie, mi - łość o - ka -
Na - pniu krzy - za wy - wa -

za - łość i na śmierć o - dda - łeś się.
lczy - łość, po - kój wła - łość w se - rce me.

Pa - nie. To - bie chwa - łość, cześć

za Twą mi - łość pra - gnę nieść.

2. Twoja miłość dała życie,
w Ojca wprowadziła dom.
Obdarzyła tak obficie,
łaskę okazuje wciąż.
Panie, Tobie chwałę, cześć
za Twą łaskę pragnę nieść.

3. Twą miłością mnie oślaniasz
kiedy mi brakuje sił.
Tarczę wiary mi podajesz,
bym w czas pokus silny był.
Panie, Tobie chwałę, cześć,
za Twą pomoc pragnę nieść.

4. Twą miłością mnie ozdabiasz
i przemieniasz w obraz Swój.
Kiedyś w górę mnie zawieszysz,
bom już jest na wieki Twój.
Panie, Tobie chwałę, cześć
za mą przyszłość chcę Ci wznieść.

Gdzie dwóch lub trzech, o Pa -
w I - mie - niu Twym ze - bra -

nie, są zwy - ku - pio - nych Twych
ni, tam je - steś po - śród nich.

Tak nie - gdyś w gro - nie Swo - ich o -

be-cnyś zaw-sze był. a ka-żdy z świę-tych

Two-ich Cię go-dnie z se-rea czcił.

2. Że jesteś — w to wierzymy —
i teraz pośród nas,
więc dzięki Ci wznosimy
w ten błogi dla nas czas.
Sławimy Ciebie za to,
żeś nasze grzechy start,
Twoja śmierć nam jest zapłatą,
wykupem z wiecznych kar.

3. Bo wiemy Panie, o tem,
żeś kupił Swą nas krwią,
nie srebrem ani złotem
na wieczną własność Swą.
Należna bądź Ci chwała
za Twój z miłości zgon,
bo śmierć nam Twoja dała
wstęp w Ojca Twego dom.

Jak mam Bo-że, nie dzie-ko-wać,
Z Twych wspa-nia-tych spraw ra-do-wać,

Jak tu nie mam wdzięcznym być, Jest to
W Twej ra-do-ści cia-gle żyć?

mi-łość, mi-łość dzie-cka, cią-gle wzru-sza se-ree

Twe, kie-dy pie-lę-gnu-jesz mnie. Cie-bie

śla - wie - lka ła ska. o - przeć się na Sło - wie

Twym, kie - dy trwo - ga w se - rcu mym.

2. Dla mnie niegdyś zgubionego,
gdym ja w śmierci grzechu żył.
dałeś Ojczy, Syna Swego,
który za mnie w śmierci był.
Może zbadać ktoś, co czynisz
na tej ziemi, Ojczy Ty?
Kto przeniknie Boże Cię?
Kto odczuje, jak miłujesz?
Wciąż jest nowa miłość Twa,
wierność, wieczna łaska Twa.

3. O, tak, nigdy się nie skończą
dary Twoje, Ojczy nasz.
Gdy się Twój w modłach łączą
Ty wysłuchaj zawsze wczas.
Chcesz nas łaską Swą obdarzać,
całe oddać serca Swe,
Swoją miłość w życie me.
Daj mi łaskę Cię wysławiać
teraz, a po czasie tym
przynieść Tobie chwały hymn.

103

Przed za - ło - że - niem

świa - ta Bóg w Je - zu - sie

wy - brał - nas, po - wo - łał

w ła - sce z grze-sznych dróg ku -

wie - cznej chwa - le Swej.

2. Aby objawić łaskę tę,
na ziemię zstąpił Syn,
w ofierze złożył życie Swe,
by nas oczyścić z win.

3. Jako Baranek przełał krew,
poniósłszy za nas zgon,
przejechał sprawiedliwy gniew,
wziął nas przed Boży tron.

4. O, za tak wielką miłość tę,
którą wprowadził w czyn,
w podziwie przed Nim korzylim się,
dziękczynny wznosząc hymn.

Ła - ska na - sze - go Chry-stu-sa

Pa - na i mi - łość Bo - ża

wraz ze spo - le - czno - ścią Du - cha Świe-

te - go nie - chaj bę-dzie z na - mi,

z na - mi wszy - stki - mi.

A - men, niech się sta - nie!

O, gdzież jest ta - ki Bóg jak Ty!

Tyś grze-szonym o - dpo - cznie-nie dał,

w Swej la - sce, w cie - rpli - wo - ści!

wy wio - dłeś z dróg cie - mno - ści.

Zni - knę - ła noc, grze - cho - wa moc: Twój

Syn, je - dno - ro - dzo - ny ra -

tu - nkiem jest zgu - bio - nych.

2. O, gdzież jest taki Bóg jak Ty!
Ktoż miłość pojmie Twoją?
Wszak z woli Twojej za wrogów Twych
Syn oddał życie swoje.
I przez ten zgon przyodziął On
nas Swą sprawiedliwością
i stał się nam światłością.

3. O, gdzież jest taki Bóg jak Ty!
gdzie wierność równa Twojej?
Kto bez wytchnienia troszczy się,
śląc siłę w każdej dobie?
O, pozwól nam tak tu, jak tam,
opiewać miłość Twoją,
boś wierną nam ostoją.

4. O, gdzież jest taki Bóg jak Ty!
W potęgę i wszechmoc!
Zbawienie, życie dałeś nam
i śpieszysz ku pomocy.
O, Boże, przyjm pochwalny hymn
od wszystkich nas zebranych,
przez Cię umiłowanych.

106

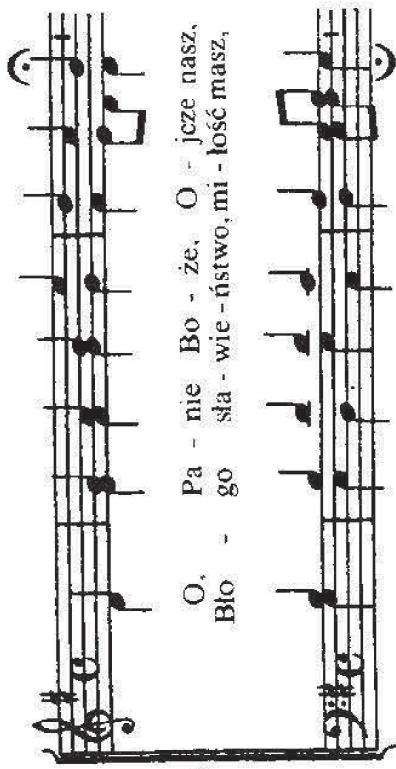
Niech po - zo - sta - nie z na - mi cu -

do - wna. ła - ska Twa, ta, któ - ra nas po -

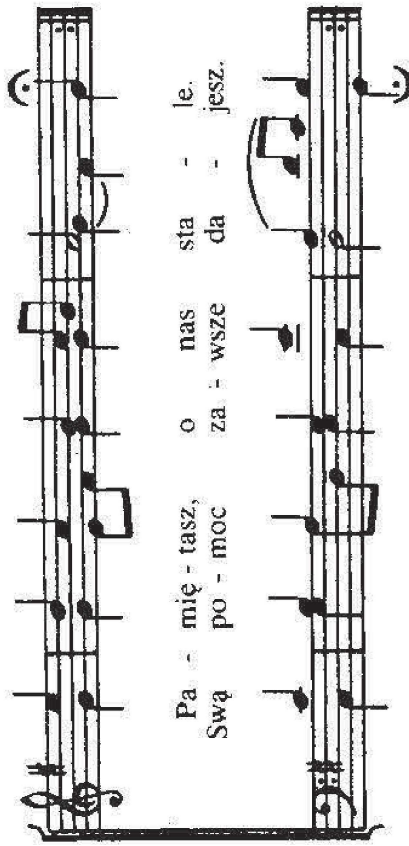
cie - sza, o - chra - nia nas od zła.

2. Posilaj nas Swym Słowem
w czas dobry jak i zły,
byśmy w Twej łasce rośli,
pokarmem bądź nam Ty!
3. Gdy wróg usilnie szkodzi
i świat wyszydza w głos,
nic to, bo w łasce Swojej
Pan wiedzie ciągle nas!

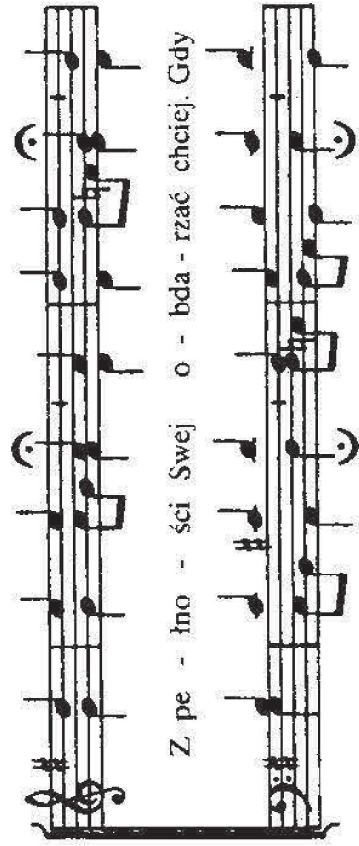
4. Ach, zostań z Twoją łaską,
by pewny był nasz krok,
abyśmy kierowali
na Ciebie zawsze wzrok.
5. Ach, zostań z Twą wiernością
na zawsze, Panie nasz.
Bądź z nami z Twą miłością -
ta nie zawiedzie nas!

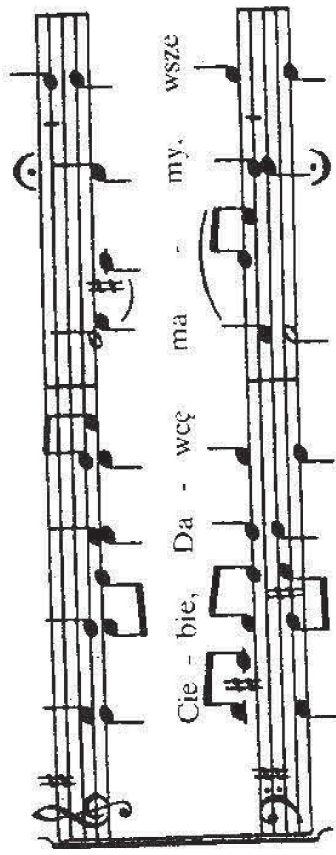
O - Pa - nie Bo - że, O - jcze nasz,
Bło - go sła - wie - ństwo, mi - łość masz,

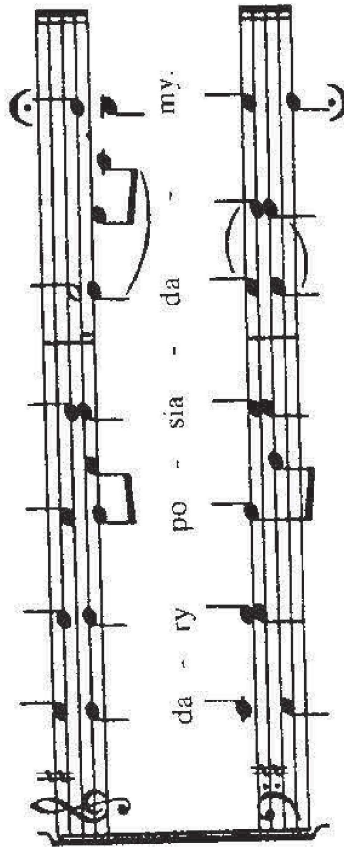
Pa - mię - tasz, o nas sta - le.
Swą po - moc za - wsze da - jesz.

Z pe - ło - ści Swej o - bda - rzać chciej. Gdy

Cie - bie, Da - wę ma - my, wsze

da - ry po - sia - da - my.

2. Jak wiele uczyniłeś nam-
zbawienie darowałeś,
własnego Syna dałeś tu,
nam Jego poświęcić.
Był chętny On
tu ponieść zgon.
To Ojciec z woli Twej
Syn oddał życie swoje.

3. Unością, Ojciec, jesteś Ty
serdecznie nam oddany.
Ty czuwasz w łaskawości Swej.
O, Boże ukochany!
Spocznijmy wnet
tam w Domu Twym,
bądźmy tam szczęśliwi
na zawsze z Tobą żyli!

4. Ty nas miłujesz, dobrze nam,
pociechą nas obdarzasz,
nas pielęgnujesz w każdy czas
i radość w serce wkładasz.
Prowadzisz nas
jak dzieci Swe,
abyśmy Ciebie czcili,
wielbili i stawili.

Mój Je - zu, mój Pa - sie - rzu, Ty
Zna - ja - złeś swą o - wie - czkę, do

tro-szczysz o mnie sie. Twój Duch mi to - wa-
sie - bie wia - łeś ją.

ry - szy, Two o - ko chro-ni mnie, i Two - je.

mo - cne ra - mię o - śla - nia no - cą, dniem.

2. Ty poisz mnie przy zdroju,
posłasz hojnie wczas,
prowadzisz mnie w pokoju,
gdy pokuszenia czas.
Tyś światłem i pociechą,
ochraniasz w boju mnie.
Two bliskość daje siłę
i radość w serce me.

3. Wnet zstąpisz na zew trąby,
wnet zniknie smutek, łza,
brzmieć będzie tam śpiew wieczny,
gdzie radość Boża trwa.
Pasterzu, wnet połączysz
ze swoją trzodą mnie.
Z nią także się objawisz
w potężnej chwale Swej.

Wo - ła już Cię wła - sność Two
Gdyż tam w gó - rze bę - dzie już.

i w o - cze - ki - wa - niu trwa. W świe - cie tym sa-
do - sko - na - le wie - lbić Cię.

mo - tni są i nie zro - zu - mia - ni. A - le

da - jesz po - moc Swą, wie - dziesz też w ra - do - ści.

2. Tam w Ojczyźnie-w niebie jest
miejsce zgotowane.

Tam już nie ma lez ni trwóg,
nie ma też dostępu wróg.
Nie ma rozłączenia tam.
Będziem zawsze z Panem!
To pociesza serca nam.
Wieczność dla nas darem!

3. Przyjdź, Jutrenko jasna, przyjdź
nie odwlekaj dłużej.

Trwożnie jest tu często nam,
pragniem zachwycenia tam.
Nie zostawisz samych nas.
Ujrzym Ciebie w chwale!
W Ojca Dom wprowadzisz wraz.
Będzie tam wspaniale!

Za nas Pa - nie Je - zu

zma - rześ, grze - chu po - ko - na - leś moc, wszy - stkie

nie - pra - wo - ści sta - rześ, swo - ją po - ma - za - leś

krwią. Tyś nam mie - jsce przy stru - mie - niach ci - chych,

zy - wych wód Twych dał. Za - wsze w cię-żkich

po - kus dniach wzy - wa Cie - bie Wła - sność Twa.

2. Syn Człowieczy zastępuje
i pokrzepia w każdy czas.
Oskarżyciel ustępuje
kiedy Pan ochrania nas.
Bo Baranek Swoją Własność
nie wypuści z ręki Swej.
Chociaż szatan skarżyć śmie,
Pan Wybraną widzi w niej.

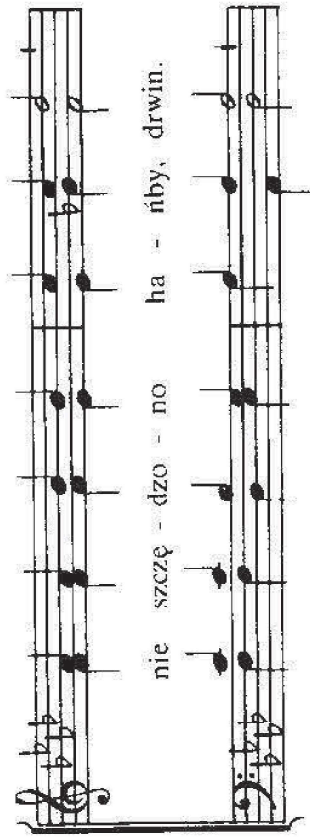
3. Jezu, w łasce Swej kierujesz
drogę Swoją nabyty Lud.
Swoją drogę mu wskazujesz
i cel tej wędrówki tu.
Przez pustynię niezachwianie
wiedziesz do Przybytku nas.
Gdy skończymy ziemski bieg,
w Ojca Dom wprowadzisz wnet.

Je - zu, ży - ciem nam się
I do - tkli - we prze - cie -

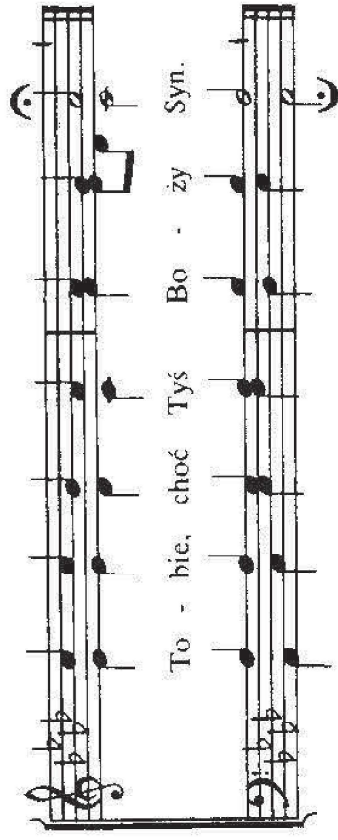
sta - łoś, śmierć zgła - dzi - wszy w śmie - rci Swej
rpa - łoś dla nas mę - ki w du - szy Twój.

Po - zwo - li - łoś się po - ni - zać,

da - łoś przy - bić się do krzy - ża,

nie szczę - dzo - no ha - ŋby, drwin.

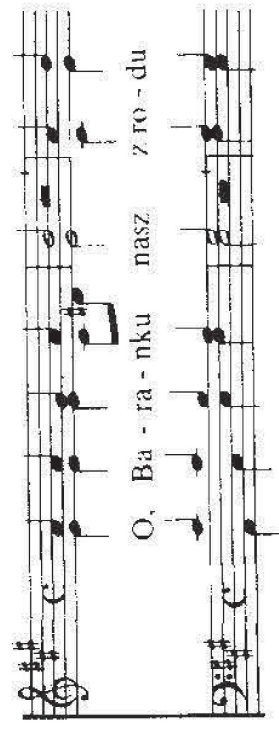

To - bie, choć Tyś Bo - ży Syn.

2. Milcząc zniosłeś sprzeciwianie,
naśmiewanie, bicie w twarz,
biczowanie i oplwanie,
Panie Jezu, Zbawco nasz.
Dajesz za nas zwycię drogę,
aby nas pojednać z Bogiem;
że omyles nas w Swej krwi,
z głębi serca dzięki Ci!

3. Jezu, dzięki za zebrany
na Golgocie w śmierci plon,
za Twe męki, za Twe rany,
za zastępcy za nas zgon.
Za Twą boleść, poníženie,
niezgłębione udręcenie,
Tyś się za nas grzechem stał,
wiecznych jesteś godzin chwał.

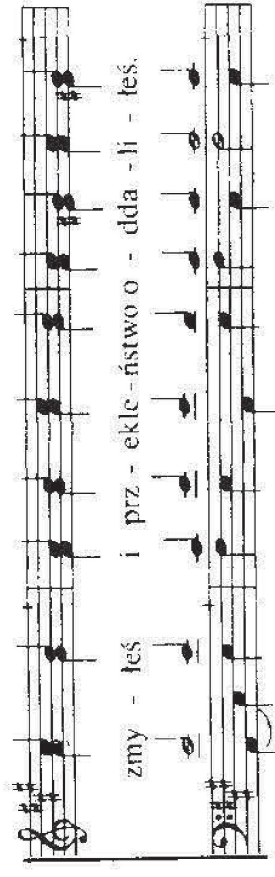
112

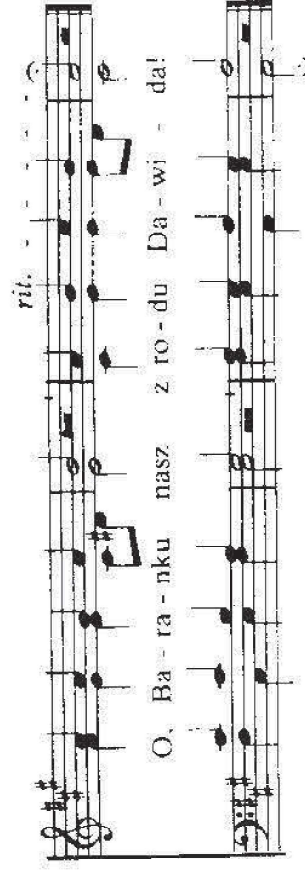
O, Ba - ra - nku nasz z ro - du

Da - wi - da, wszy - stkie na - sze grze - chy

zmy - łoś i prz - ekle - ŋstwo o - dda - li - łoś.

O, Ba - ra - nku nasz z ro - du Da - wi - da!

2. Boga wzywał sam
opuszczony Pan:
Boże, czemuś mnie opuścił
-duszy Szej bolesti znośł.
Boga wzywał sam
opuszczony Pan.

113

Dzię - ki Ci, Ba - ra - nku Bo - ży.

3. Wziąłeś na Się grzech,
przejednawsz gniew.
Panie, grzechu Ty nie znałeś,
sam się życiem wiecznym zwałeś.
Wziąłeś na Się grzech,
przejednawsz gniew.

Tyś za Swych na krzy - zu zmarł. Ty przy - nio - ślesz

4. Uwielbiony Bóg,
pokonany wróg.
Liczne rzesze uwolnione -
kiedyś przez wroga dręczone.
Uwielbiony Bóg,
pokonany wróg.

mi - łość w da - rze, przez swą śmierć wsze wi - ny

5. Uwielbienie, cześć
z serca chcemy nieść.
Tyś do Chwały wywyższony
nieustannie, godnie czczony.
Uwielbienie, cześć
z serca chcemy nieść.

starł. Gdys Ty. Pa - nie za nas zmarł o - ka-

za - łoś nam Swe se - rce. Tyś w cie - rpie - nia

o - ddał się, na - sze wi - ny zgła - dził wsze.

2. Bój w modlitwie Swej toczyłeś-
w Getsemane widzim to.
Z Ojca rąk się pokrzepiłeś
w ciężkich tych godzinach, bo
Jezu, tam w ogrodzie Ty
w tej samotnej walce trwałeś.
Z woli Ojca wziąłeś Sam
kielich cierpień pełen tam.

3. Na pniu krzyża podwyższony,
na Golgotcie zawisł Pan
Jego miłość podziwiamy-
w pełni ją okazał tam.
W strasznych trzech godzinach mąk
„Wykonało się” – wyrzekłeś,
więc możemy Panie wznieść
Tobie dziękczynienie, cześć.

O, Je - zu, wie - czne zna - ja - złość dla

nas wy - ku - pie - nie. Ma spra - wie-

dli - wość i po - koj przez krzyż po - łą-

cze - nie. W krwi Two - jej

dan ła - ski cud, bo-wiem z Twych ran ży-cie wy-

try - ska stru - mie - niem.

2. W skrusze i z wiarą, gdy wyzna Ci grzechy kto swoje,
z Bogiem pojednasz go, Jezu, obdarzysz pokojem
i łaską Swą
hojnie uwieńczysz też go,
jak Słowo mówi nam Twoje.

3. I choćby słońce zagasta wśród niebios sklepienia,
góry zapadły do morza, lecz Ty się nie zmieniasz,
wiecznieś ten sam,
coś rzekł w Swym Słowie, dasz nam,
wierność się Twoja nie zmienia.

Pa - nie, jak do-brze, wdzię-cznie, gdy bra-

cia ży - ją zgo - dnie, w po - ko - ju, w spo - le - czno-

ści, za - wsze w je - dno - my - ślino - ści.

2. Kosztowny balsam płynie
z Twojej obecności, Panie,
a woń z Twych szat kapłańskich
rozpycha się wśród Twoich.
3. Jak rosa z gór Hermonu
spływa na błon Syonu,
tak pragniesz w Swojej miłości
widić braci w jedności.
4. Swym bowiem obiecał Pan
w niebie wieczny błogi stan
i w Swojej łaskawości
wiedzie ich w Dom Ojcowski.

O - ży - wcze źró - dło try - ska z Go -

lgo - ty twa-rdych skał. By grze-sznik wo - dę

zy - wą Na win o-bmy - cie miał. Sły -

szysz? Ka - żde - go wo - ła Do

źró - dła Bo - ży Syn: „Grze - szni - ku, pójdź do

zdro - ju I o - bmyj się z swych win!” Patrz,

źró - dło z Go - lgo - ty ply - nie, Źró - dło z Go - lgo - ty,

ply - nie, Ply - nie tak wciąż dla

wszy-stkich nas, Zró-dło z Go-lgo - ty pły - nie.

2. Gdy grzechy twe cię twoża, Gdy cięży brzemie win,
Wiedz, że ratunek dla cię Ma Zbawca, Boży Syn.
Ku Niemu idź z ufnością, Gdy duch twój w twórze łka,
On, ulży twej niedoli I pokój Swoj ci da.
Patrz, źródło . . .

3. A źródło owo życia Dla ciebie płynie wciąż,
Ku niemu przeto zawsze W niedoli chwilach dąż.
Ku swej radości poznasz, Że Bóg jest Ojcem twym
I znajdziesz z źródła szczęścia Niewyczerpane w Nim.
Patrz, źródło . . .

Wielki Zba - wco za - gi - nio - nych

O, Ba - ra - nku Bo - ży, Ty nio - steś na - sze

wszy-stkie grze-chy, zma - nieś tam na krzy - za pniu.

2. Ciebie, Panie, Dawco życia
tu spotkały drwiny, śmiech
i haniebane urągania –
Ty cierpliwie niosłeś je.
3. Otoczony mocą śmierci
za nas okup dałeś swój.
Tam od Boga opuszczony
wielki Sam toczyłeś bój.
4. Mocą Bożą Tys wzbudzony
tam zająłeś w niebie tron.
Do Swej Chwały wywyższony,
aby błogosławić nam.
5. Wielki Zbawco zaginionych,
kto Ci ufa, wierząc w Cię –
ten nie będzie zawstydzony,
gdyż skrył w skale wiecznej się.

Gdy w la - sce Pan Swo - jej o -

p *mf*

bja - wił mi się i w se - rce mi

mf

po - kój Swój dał, to o - dtał we

p

wie - rze pieśń chwa - ty Mu śle: Bło - go

p

mi, w Pa - nu mam wie - czny dział

pp

Bło - go mi, Bło - go mi,

pp

Bło - go mi, w Pa - nu mam wie - czny dział.

2. Baranek zapłacił za grzechy dług mój,
gdy za mnie przekleństwem się stał
i za mnie w zastępstwie On żywot dał Swój,
Moja duszo, nie żałuj Mu chwał!
Błogo mi...

3. Gdy mnie niepokoić chce duszy mej wróg
i grozi mi wciąż jego strzał,
to daje mi pewność, że wroga Pan zmógł,
w Swej krwi świetne zwycięstwo mi dał.
Błogo mi ...

4. Nikt więcej z rąk Zbawcy nie wyrwie już mnie,
bo to zapewnienie dał mi.
Mam w Nim odpocznienie, raduję w Nim się,
niech więc chwala na wieki Mu brzmí!
Błogo mi ...

Na Je - zu - sa kto spo - jrzy we

wie - rze na krzyż, ten z swych grze-chów po-dnie-sie się

zdrów. Na Je - zu - sa wiec spo - jrzyj, do

Nie-go sie zbliż, dziś u - ślu - chaj we-zwa-nia tych

słow. Spójrz, spójrz, w du - chu spójrz! Na Je -

zu - sa kto spo - jrzy, któ - re - go dał Bog, ten

z swych grze - chów po - dnie - sie się zdrów.

2. Ani modły gorliwe, ni rzewny twój płacz
nie uwolnią od grzechu Cię tu.
Krew Jezusa od sądu cię zwolni, o bacz!
Łaskę wieczną okaże ta krew.
Spójrz, spójrz...

3. Nie wątp dłużej, lecz wiarą tej łaski się chwyć,
wszystko Jezus wykonał, ty nie!
On dla Ciebie pomostem do Boga chce być.
na ratunek On dany ci jest.
Spójrz, spójrz...

4. Co podaje ci Jezus, radośnie ty bierz -
to żywota wiecznego jest dział.
Przyjmij dziś i na własność swą przemieni i wierz
a na wieki już będziesz je miał.
Spójrz, spójrz...

Z Pa-nem u-mie-rać, dla Nie-go żyć!
Mo - że wię-ksze-go co nad to być?

Se - rcem o - dda - nym wie - rnie Mu słu - żyć.

pó - ki na - sze - go ży - cia trwa nieć.

2. Cierpieć dla Pana, dla Niego żyć!
Czyż godniejszego może coś być?
Warto Dlań umrzeć, warto bojować,
warto dla Niego cały świat zbyć.

3. Wciąż umartwienie Pana nieść tu,
póki w pielgrzymce starczy nam tchu,
by żywot Pana był objawiony
na ciele naszym, na chwałę Mu!

Nie-chaj w se-rach ra - dość pło - nie.

Niech wzię - czno - ścią zaw - sze tchna,

bo nas Je - zus na Swym lo - nie

no - si ja - ko dzia - twę Swą.

Ra - dość, ra - dość nie - prze - rwa - na,

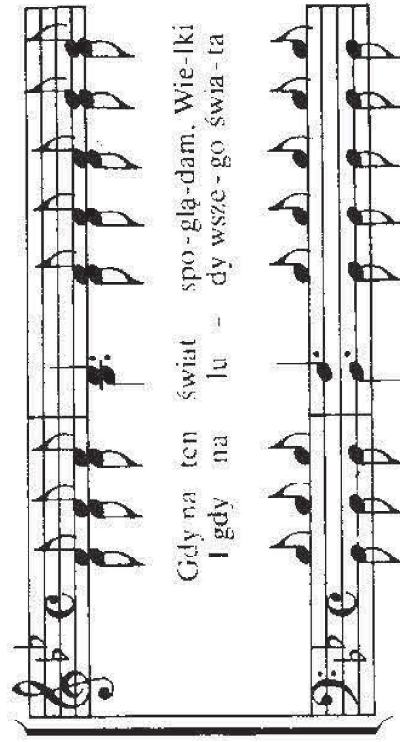
wszy - sey się ra - du - jmy wciąż!

Ra - dość ta od Pa-na jest nam da - na

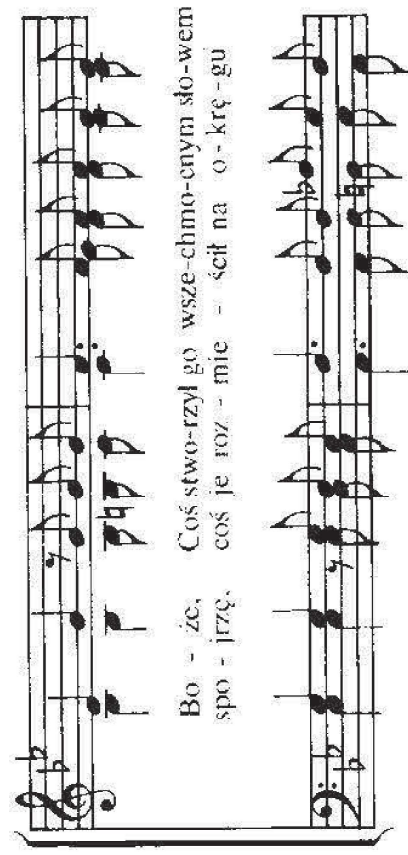
i nie zga - śnie ni - gdy już.

2. Sprawiedliwi wciąż jasnieją,
radość w duszy płonie im;
podążamy więc z nadzieją
służyć Panu w świecie złym.
Radość, radość...

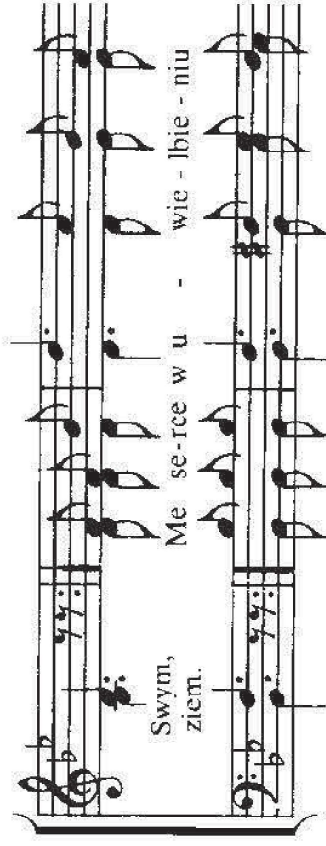
3. Dziwnie w gorzkim życiu znoju
dłoń Jezusa wiedzie nas,
Łaską Swoją chroni w boju,
daje pomoc Swoją wczas.
Radość, radość...

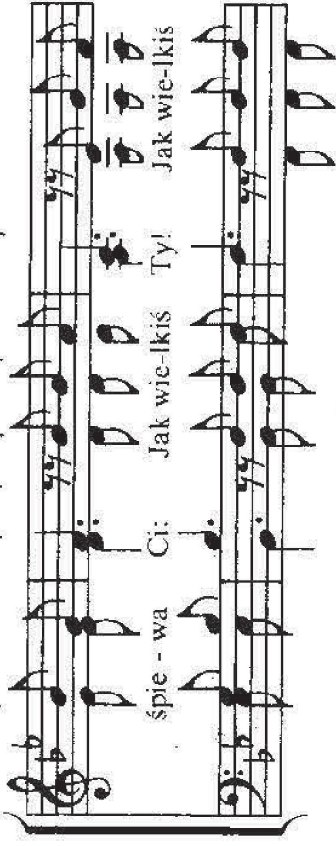
Gdy na ten świat spo-glą-dam, Wie-lki
I gdy na lu - dy wsze-go świa-ta

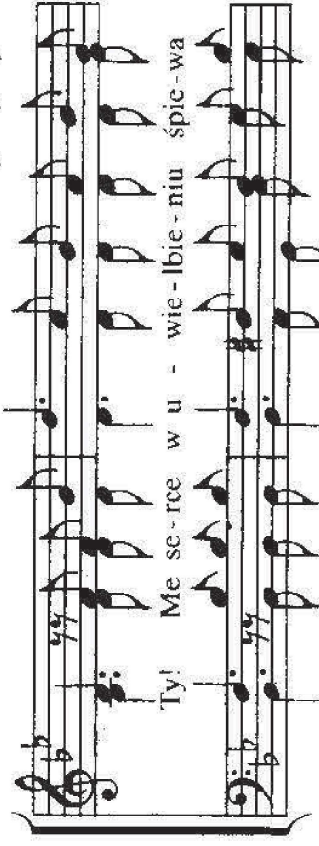
Bo - że, Coś stwo-rzył go wsze-chno-cnym sło-wem
spo - irzę, coś je roz - mie - ścił na o - krę - gu

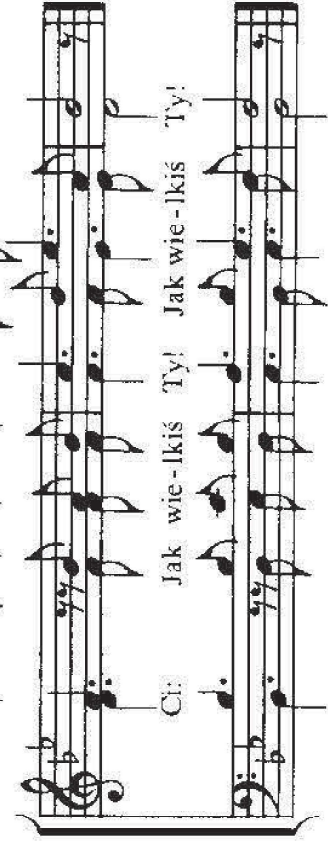
Swym,
ziem.
Me se-rce w u - wie - lbie - niu

śpie - wa Ci: Jak wie-lkiś Ty! Jak wie-lkiś

Ty! Me se-rce w u - wie - lbie - niu śpie - wa

Ci: Jak wie-lkiś Ty! Jak wie-lkiś Ty!

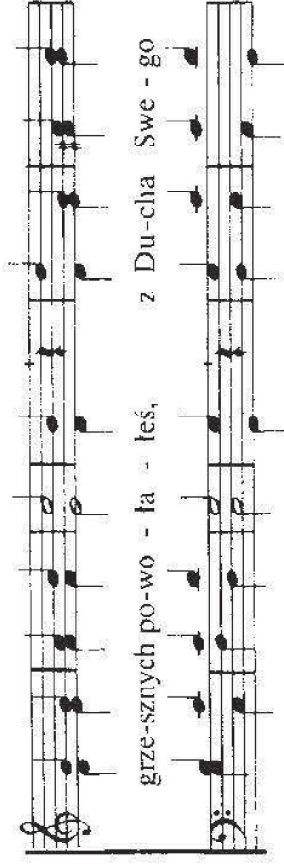
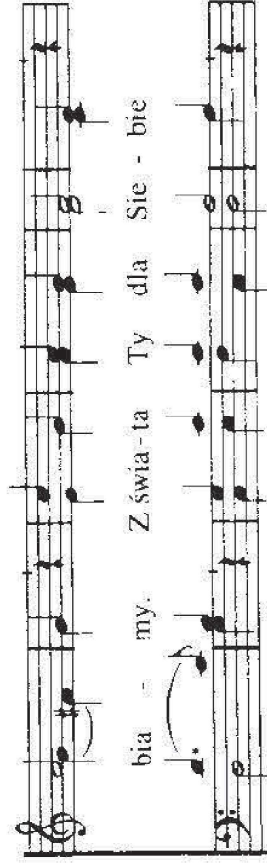
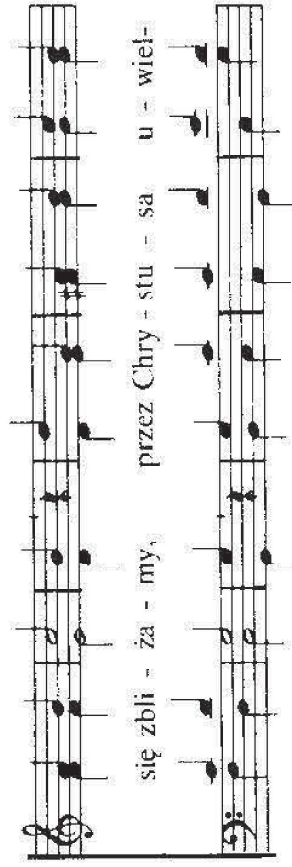
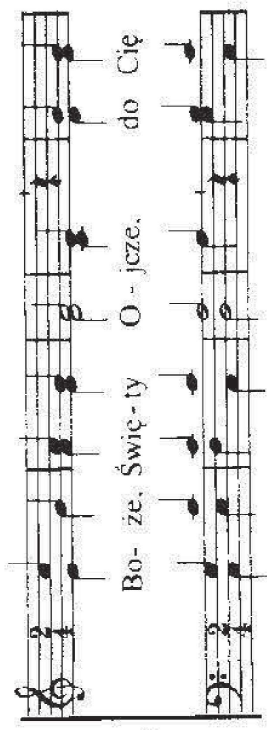
2. Gdy na firmament patrzę, o mój Boże,
gdzie chmury kłębią się, lub lśni ich biel.
Gdzie słońce w dzień, a księżyc w nocnej porze
spełniają wciąż im wyznaczony cel.
/: Potęgę Twoją sławiąc śpiewam Ci:
Potężnyś Ty! Potężnyś Ty! :/

3. Gdy wzniosę wzrok ku światom hen, tam w górze,
gdzie widzę gwiazd nieprzeliczony rój
i gdzie planety wielkie po przestworzu
bieg nieprzerwany odbywają swój.
/: W podziwie serce moje śpiewa Ci:
Wszehmocnyś Ty! Wszehmocnyś Ty! :/

4. Widząc, jak Jezus na ten świat się zniżył,
w pokorze przyjął kształt najniższych sług,
jak do mnie On nędznego się przybliżył,
na krzyżu spłacił wszelki grzechów dług,
/: O Twej miłości śpiewam z serca Ci:
Jak dobryś Ty! Jak dobryś Ty! :/

5. Gdy w Słowie Swym Pan stanął na mej drodze,
gdym ujrzał tam niezmiernej łaski cud,
jak zgładził grzech, jak cieszy w życiu, trwodze,
jak w łasce Swej osładza każdy trud,
/: Za miłosierdzie Twe godzienieś czi:
Łaskawys Ty! Łaskawys Ty! :/

6. A gdy mój Pan zabierze mnie ze świata
i gdy mnie olśni lica Jego blask,
gdy dana będzie mi z bisiuru szata,
gdy ujrzę Go, Jezusa, Pana łask,
/: Z wdzięczności wzniosę uwielbienie Ci:
Godzienieś Ty na wieki czi! :/

na - ro - dzi - łaś. To - bie cześć chce-my

nieść, niech z serce na - szych pły - nie

Pa - nu dzie - kczy - nie

2. Godzien uwielbienia
nasz Pan i Zbawiciel.
Jemu niechaj wciąż rozbrzmiewa
pieśń i dziękczynienie,
wciąż w Twój obecności,
a także w Twojej bliskości
wdzięczny hymn
niechaj brzmi.
Chwała Tobie, Panie,
po wsze czasy, amen!

124

O. Bo - że, przyjm - cześć za nasz

w Sy - nu Twym dział bo - dla

grze - sznych o - pu - ścił On

dom pe - ten chwał. A - lle

lu - ja, chwa - lmy Pa - na! A - le - lu - ja, a -

125

Ach, Pa - ste - rzu, ja - ka li - tość,

ja - ka mi - tość wio - dla Cię, by się

za o - wie - czki o - ddać; tak u - mi - to -

wa - teś je. Z tej pu - sty - mi, śmie - rci

no - cy, i z tych zie - mskich zgu - bnych

2. O, Ojczy, Tyś dał Ducha Prawdy,
by nam miłość Zbawcy objawić
i grzeszny nasz stan.
Alleluja ...

3. Więc niech nowa pieśń teraz
już Tobie brzmi, bo Baranek nas Boży
w Szej oczyścił krwi.
Alleluja ...

stron nie - siesz trzo - dę Swą ła - ska -
 wie na ra - mio - nach w nie-bios błoń,
 na ra - mio - nach w nie - bios błoń.

2. Udział nasz w Twym jest zbawieniu.

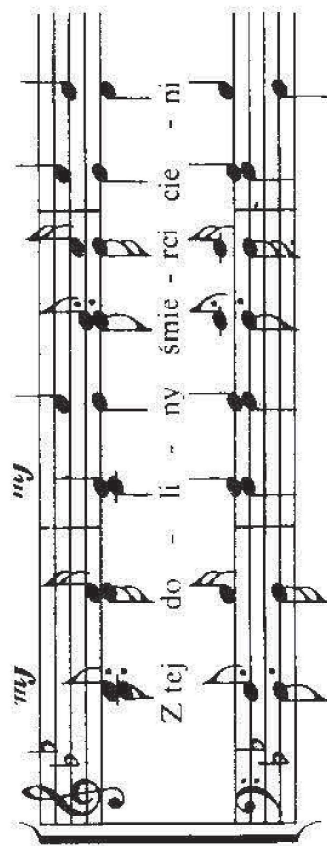
Stałeś naszym Zbawcą się.
 Wzywasz owce po imieniu,
 wiedziesz do wód cichych je.
 Poświęciłeś się bezmiennie
 nigdy nie zginiemy już,
 swe owieczki strzeżesz wiernie-
 /: kióż nam zaszkodzić może, któż :/

3.

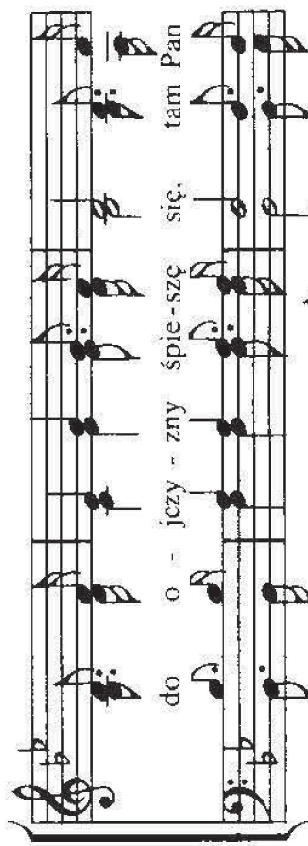
Na tej ziemi żadne moce
 naszych nie przemogą dusz.
 Choć tu zła panują moce
 nie nas nie rozłączy już.
 Żadne siły nie są w stanie
 z ręki Ojca wyrwać też
 ni odsunąć od Cię, Panie-
 /: łaską wzmacniasz naszą więź. :/

126

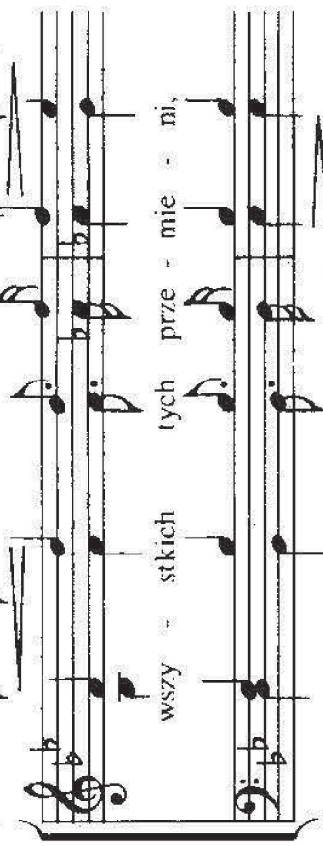
p Za o - jczy - zną za - tę-
 skni - ła spra - co - wa - na du - sza
 ma, tam mnie cze - ka ci - sza mi - ła,
p ra - dość tam bez ko-ńca trwa.

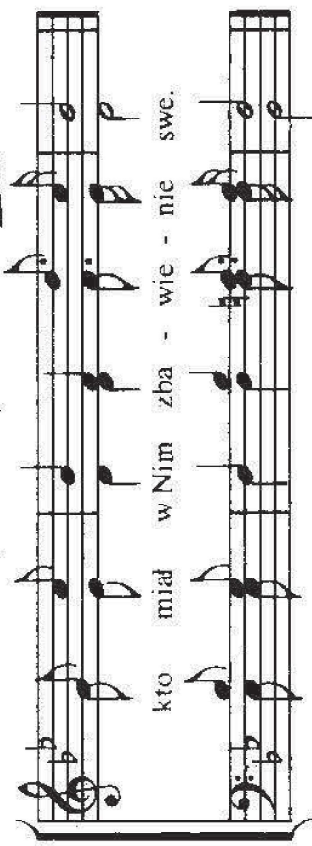
my
Z tej do - li - ny śmie - ci - ni

do o - jczy - zny śpie - szę się, tam Pan

wszy - stkich tych prze - mie - ni,

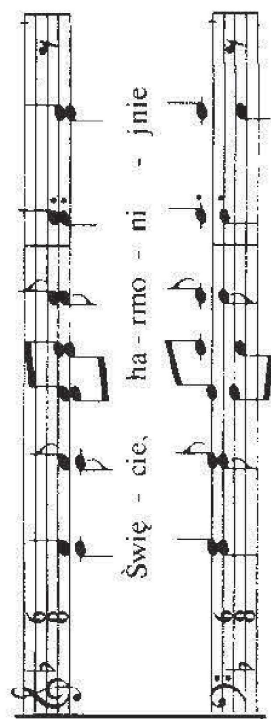

kto miał w Nim zba - wie - nie swe.

2. W mej ojczyźnie radość czysta,
nikt nie może zgłębić jej,
bez cierpienia, wiekuista,
tak, jak wieczny Dawca jej.
Z tej doliny ...

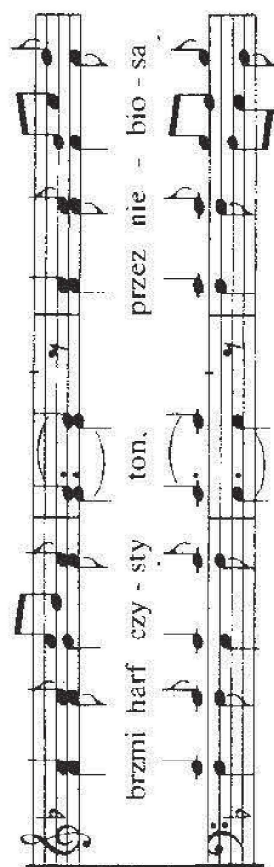
3. W mej ojczyźnie Jezus Panem,
do mnie On wyciągnie dłoń,
aby wieńcem obiecanym
przyozdobić moją skroń.
Z tej doliny ...

4. W mej ojczyźnie poój trwały,
wiernych Pan zbierze tam.
Boża ja, oświeca chwała,
światłem jest Baranek Sam.
Z tej doliny śmierci cieni
śpieszę wejść w ojczyznę mą.
Na wskroś mnie tam rozpromieni
Jezus obecnością Swą.

Świe - cie, ha - rmo - ni - jnie

127

brzmi harf czy - sty ton, przez nie - bio - sa

ply - nie, az przed Bo - zy tron.

Wnet w swia - ty - ni Two - jej be - da

swie ci nieśc hold i pie - śni

no - we na Ba - ra - nka cześć!

2. W świętej Twojej Stolicy
Twoi ujrzą Cię
po Bożej prawicy
i zachwyca się.
Two przebite ręce -
to miłości znak,
który w strasznej męce
Swej zdobyłeś tak.

3. Wielbim Cię w zachwycie
za zbawienie Twoe.
Tyś poświęcił życie
i Swą drogą krew.
Będzie z ust brzmieć wielu
uwielbienia śpiew
w niebie na weselu
Barankowym wnet.

4. Święcie, harmonijnie
brzmi zwycięstwa ton.
Zabrzmi wnet świat cały:
Chwały godny On!
Sława Jezusowi!
Chwałę, hold i cześć
Bogu, Barankowi
godnie będziemy nieść.

Pas - te - rzu mój, me se - rce

się ra - du - je i śpie - wem tym go -

Two - ja do - broć. Pa - nie mój.

2. Prowadzisz mnie na Swe zielone niwy
gdzie nie brak nic, więc jestem tak szczęśliwy
i dusza ma nasycić się.
3. Ty poisz mnie, gdy słabnę z utrudzenia,
o Panie mój, z przejrzystych wód strumienia
co nigdy nie wyczerpie się.
4. Prowadzisz mnie sprawiedliwości drogą
w imieniu Swym, a burze mi nie mogą
przeszkodzić, gdyż uciszasz je.
5. A choćbym ja miał iść doliną ciemną,
nie boję się, wszak zawsze jesteś ze mną:
pociechą mą jest łaska Twa.
6. Tyś jest mój Pan. I dusza moja — Twoją,
olejkiem Swym namaszczasz głowę moją,
z Twych rąk mam kubek pełen dan.
7. Chcę Ciebie czcić w tym życiu wciąż i wszędzie
gdyż łaska Twa udziałem moim będzie,
dopóki tutaj dasz mi żyć.